

ATLÉTIKA

OLVASÓTEREM

A TARTALOMBÓL:

A III. Ifjúsági Európa Bajnokság
Athénben

A budapesti atlétaértekezlet

Szövetségi közlemények:

A területi és országos
mezei bajnokságok
versenykiírása

A sportiskolák értékelése

Az 1975. évi felmérések
tapasztalatai

A budapesti középiskolások
fedettpályás eredményei

ATLÉTIKA

XX. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSEG HIVATALOS LAPJA

1976. 2. SZÁM

Szerkesztette: Farkas Pál. Kiadja: a Sportpropaganda Vállalat. Felelős kiadó: Béres Tibor igazgató.

Készült: a Sportpropaganda Sokszorosító Üzemében. Műszaki vezető: Mestyán János.

Előállítás helye: 1143 Budapest, Dózsa György ut 1-3. Előállítás ideje: 1976. január. Terjeszti: a Magyar Posta.

A III. Ifjúsági Európa Bajnokság Athénben

1. Az EB versenyeiről

Az athéni Karaiszkakis Stadionban rendezett háromnapos versenyen rendkívül színvonalas küzdelmeknek voltam szemtanúja.

A 17-19 éves fiatalok bátor versenyzésükkel és kiváló teljesítményeikkel méltán érdemelték ki a délutáni versenyeken megjelent nagy létszámú és rendkívül lelkes közönség elismerését. A verseny megrendezéséről is csak dicsérő jelzőkkel lehet beszélni annak ellenére, hogy az ügyességi versenyszámokat vezető versenybírói csoport létszáma általában duplája volt annak a létszámnak, mint amennyien ott érdemben tevékenykedni tudtak volna a versenyzők és a nézők zavarása nélkül.

A verseny rendkívüli színvonalának említésekor feltétlenül meg kell jegyezni, hogy az eredmények tekintetében ez az EB nem tudta felülmúlni az 1973. évi Duisburgban rendezett II. Ifjúsági Európa-bajnokságot. Athénben csupán két versenyszámban javították meg az ifjúsági európacsúcsot /női 4x100 m-es váltó és 4x400 m-es váltó/, és egy versenyszámban /női 100 m-en/ a csúcsnál jobb eredményt ért el a győztes, de az erős, 4.9 m/mp-es hátszél befújta a hitelesítés lehetőségét. Ezzel szemben Duisburgban 1973-ban, 10 ifjúsági európacsúcsot javítottak meg, melyek közül négy még ma is érvényes.

A bajnokok eredményeit összehasonlítva, szintén Duisburg javára billen a mérleg, mivel ott 19 esetben jobb volt az eredményük, mint Athénben, ahol 15 esetben tudták felülmúlni az előző EB bajnokainak eredményeit. Két esetben, a női távolugrásban és a rúdugrásban, az eredmények azonosak voltak. A versenyszámok bronzérmeseinek eredményeit összehasonlítva, azt tapasztaljuk, hogy 18 esetben Duisburgban, 18 alkalommal pedig Athénben értek el jobb eredményt.

A fenti összehasonlítások után érdemes azt is megjegyezni, hogy az első hivatalos Ifjúsági EB-n /1970. Párizs/ elért eredmények közül ma már csupán a francia F. Tracanelli 520 cm-es rúdugró eredménye maradt meg bajnoki csúcsnak és ennek fennmaradásában is feltétlenül közrejátszik az, hogy most Athénben a rendkívül kellemetlenül kavarható oldal-ellenszél nagyon zavarta az ugrókat.

Az EB versenyekkel kapcsolatban általános tapasztalatként a résztvevők lelkes versenyzését és kiváló edzettségi állapotát kell kiemelni. A két jellemző kiemelést azért tartom fontosnak, mert úgy érzem, hogy ezen a téren a magyar atlétáknak /különösen a férfi felnőtt válogatottnak/ nagyon sokat kellene javulniuk ahhoz, hogy az Athéni Ifjúsági EB mezőnyénél tapasztaltakat megközelítsék.

A rendkívül lelkes versenyzéssel kapcsolatban két példát szeretnék megemlíteni, melyek ugyan kissé kivételes esetek, de jó képet adnak a résztvevők lelkesedéséről.

A 2000 m-es akadályfutás második előfutámban az élmezőnyben futó, látszólag könnyedén mozgó Holger NDK-beli versenyző, aki a verseny egyik esélyesének számított /5:36.8 mp-es idejével a második legjobb eredménnyel rendelkezett az indulók közül/, az utolsó előtti vizesárok vételénél botlott és kezével tompítva az esést, érkezett a vizesárokba. A hatalmas esés ellenére azonnal felugrott és igyekezett utolérni a közben már eltávolodott mezőnyt. Az erőltetett tempó és feltehetően az esés is azonban annyira kizökkentette a verseny ritmusából, hogy a vizesárok után 240 m-re következő akadálynál ismét bukott. Ezután már továbbjutási esélye nem volt, mégis lelkesen küzdve törekedett legalább a becsületes helytálásra. Az utolsó vizesároknál - sajnos - megismétlődött az előző körben elszenvedett nagyon kellemetlen bukás, bár ezt már a teljes elfáradás okozta. A versenyt még ez után sem adta fel, hanem gátvétellel véve az utolsó akadályt, végighajrázta a célegyenest. /Elért időeredménye 6:04.0 mp volt./ Ez az eset kiváló példája volt annak, hogy egy éremesélyesnek számító versenyző a biztos kiesés pozíciójában, a bukásoknál szerzett ütésekkel együtt is, végig az adott helyzetben elérhető legjobb teljesítményre törekedett.

Elgondolkodtató, hogy ehhez az esethez viszonyítva egészen jelentéktelen problémáknál versenyzőink vajon miért adják fel olyan hamar a küzdelmet?

Másik példaként a francia Laurence Lebeau ifi európa-bajnok gátfutónő ötpróba szereplését említem meg. Az első számban, ami a francia versenyző számára a legeredményesebb versenyszám, a harmadik gáton bukott, majd folytatta a versenyzést és 19.02 mp-et ért el. Ez az eredmény indulásképpen kb. 500 pontos veszteséget jelentett számára, azonban az öt-

próbát mégsem adta fel, hanem teljesen esélytelen pozícióban is végigküzdötte és a következő számokban közel a legjobbjait teljesítette. Végeredményben a 14. helyen végzett 3699 ponttal. A gáton elvesztett pontjaival együtt - figyelembe véve az egyéni versenyek során elért eredményeit /előfutamban 14.42 mp, a döntőben 13.77 mp/ 4100 és 4200 pont közötti eredményt érhetett volna el, ami V., vagy VI. helyezést és egyéni csúcst jelentett volna számára. Tehát egy előző napi bajnokság megnyerése után képes volt arra, hogy teljesen esélytelen helyzetből végigküzdjön az ötpróbát és 4 számot figyelembe véve, önmagához viszonyítva, rendkívül eredményesen szerepeljen. A példa azért is nagyon helytálló és éppen ezért emeltem ki, mert nálunk az összetett versenyzők jelentős része 100-200 pont váratlan elvesztése után már automatikusan feladja a versenyt, vagy a továbbiakban kedvetlen és figyelmetlen versenyzés miatt hibát hibára halmoz.

A két kiemelt példán túl természetesen egész sor pozitív példát lehetne felsorolni a versenyzők rendkívüli küzdőszelleméről /pl.: Laposa Ferenc 3000 m-es versenyzése/, azonban ez nem célom, csupán arra akartam felhívni a figyelmet - a példák segítségével - hogy ilyen versenyzési légkörben szinte természetes dolog, hogy a versenyzők legtöbbje megjavítja, vagy szorosan megközelíti egyéni csúcsait.

Feltétlen kiemelendő és egyben nagyon elgondolkodtató a versenyzők rendkívüli edzési állapota, amit elsősorban a vágózóknaál figyelhettem meg. A hosszabb futószámokban ez nem mutatkozott meg ilyen élesen a versenyek során, elsősorban azért, mert az időrend a duplázásokat nem tette lehetővé, valamint az előfutamok többségükben taktikai versenyek voltak. Természetesen igen magas követelményt jelentett pl. 800 m-en a három futás még akkor is, ha az előfutamokból egészen gyenge időekkel is tovább lehetett jutni /pl.: 1:57.3 mp és csupán egy kieső volt a célbaérkeztettek közül/.

A háromnapos verseny során a vágózók közül elsősorban W. Bastians /NSZK/ 100 és 200 m-es bajnok és M. Voronin /lengyel/ versenyzők bizonyították kiváló edzettségüket azzal, hogy hétszer álltak rajtához /100 m, 200 m és 4x100 m-es váltó/ és a szoros küzdelmek miatt minden esetben közel maximális teljesítményt kellett produkálniuk. A férfi 400 m-es síkfutók és a 400 m-es gátfutók teljesítménye azonban még ezt is felülmúlta, hiszen a három nap alatt közülük 8 versenyző teljesítette a 400 m-es távot 5-5 alkalommal /az elő-, közép- és döntőfutamok után a 4x100 m-es váltók előfutamai és döntője során/.

A három napra elosztott ötször 400 m terhelést tovább fokozta az a tény, hogy a síkfutás előfutamai délelőtt 9 és 10 óra között, a középfutamokat és a döntőket délután 19 - 19.20 óra között rendezték, a váltókra pedig este 21 és 21.30 óra között került sor. A szokatlan és szélsőséges időpontok mellett még jelentkezett a délelőtti 30 °C feletti hőség és az esti kellemes hőmérséklet közötti különbség hatása is. Mindezek ellenére a 8 versenyző közül hatan voltak olyanok, akik legalább háromszor túlteljesítették, vagy 0.4 mp-re megközelítették az EB előtti legjobb eredményeiket és attól 1.0 mp-nél jobban egyetlen alkalommal sem maradtak el. Közülük is ki kell emelni a lengyel Edmund Antczakot, aki az EB-re 48.3 mp-es egyéni csúccsal érkezett és ott végig javítva eredményeit, 47.44 mp-cel a IV. helyen végzett. Lényegében mind az öt futása során jobb teljesítményt ért el, mint az EB előtti legjobb eredménye. Az előfutamban 48.41 mp-et, a középfutamban 47.92 mp-et, a döntőben pedig 47.44 mp-et és a váltókban mindkét futásnál 47.4 mp-nél jobb részidőt ért el.

Az EB versenyével kapcsolatban általános észrevételeim között befejezésként azt kívánom még megemlíteni, hogy a férfi és női mezőnyök színvonalának összehasonlításakor egyértelműen megállapítható, hogy ezen az EB-n általában a női mezőnyök voltak erősebbek, itt találkozhattunk több kiemelkedő eredménnyel rendelkező versenyzővel. Ez a megállapítás annak ellenére is helytálló, hogy a női versenyszámokban a programtól eltérően, a kisebb létszámok miatt, elmaradtak a középfutamok a három vágatszámban és a 100 m-es gátfutásban.

A női mezőnyök magasabb színvonalát az mutatja legélesebben, hogy az európai ifjúsági örkörlanglisták első tíz helyezettje közötti eredménnyel rendelkező versenyző, a 100 m-es gátfutás kivételével, minden egyéni versenyszámban volt az indulók között. /A 12 versenyszámban összesen 26 versenyzőnő./

Ugyanakkor a férfi versenyek során hét versenyszámban nem volt az indulók között a ranglisták első tíz helyén található versenyző és a 19 egyéni versenyszámban csupán 20 versenyző volt található /a 10 km-es gyaloglást nem vettem figyelembe, mert nem állt rendelkezésemre pontos örkörlanglista/.

Ez utóbbi 20 versenyzőről azonban meg kell említeni, hogy közülük 18 fő az EB során kiválóan helytállt és érmet szerzett, csupán az akadályfutó H. Bartke és a bolgár magasugró R. Jozov nem tudott az első nyolc helyezett közé sem bekerülni.

2. A résztvevő országok eredményességéről a vágta és a gátfutó versenyszámokban

Az Ifjúsági Európa-bajnokságokon a sorozatosan magas szintű eredményesség az egyes versenyszám csoportokban, a kialakult felkészítési rendszer hatékonyságáról tanusodik az egyes országok vonatkozásában. Így feltétlenül érdeklődésre tarthat számot az, hogy milyen az eredményességi sorrend.

A vágta- és gátfutó versenyszámokat vizsgálva, az Ifjúsági EB-k döntőiben elért helyezések alapján 9-7-6 stb. pontozással, a következőket lehet megállapítani:

Az eddig három ifi EB-n összesen 25 ország osztozott a vágta- és gátfutásban megszerezhető pontokon. Legeredményesebbek az NDK fiataljai voltak, akik az összpontszám 21.7 %-át szerezték meg és külön-külön is minden EB-n a legtöbb pontot szerezték. Fölényük legkifejezettebb volt Duisburgban /1973./, ahol több pontot gyűjtöttek /135 pontot/, mint a második és harmadik helyezett két ország együttesen.

Az összesített eredményességi sorrend alapján a résztvevő országok két csoportra oszlanak. Az első hat helyezett magasan föléemelkedik a többi résztvevőnek és sorrendjük a kö-

vetkező: NDK, NSZK, Lengyelország, Franciaország, Anglia és Szovjetunió. Fölényükre jellemző, hogy a megszerezhető pontok 77.6 %-át gyűjtötték össze. Kiegyensúlyozott szereplésük pedig azt mutatja, hogy az NDK mögötti sorrend ugyan változik, de az első hat között az egyes EB-ken – egyetlen kivétellel – mindig ez a hat ország foglal helyet. Az egyetlen kivételt a Szovjetunió fiataljainak szereplése jelentette Duisburgban, amikor 26 pontjukkal a hetedik helyre szorultak és a hatodik Bulgária lett 30 ponttal. Az összesített sorrendben Magyarország a 9-10. helyet foglalja el /28 ponttal/ Spanyolországgal közösen, amelynek eredményes szereplése az athéni EB-n a legnagyobb meglepetést jelentette számomra. Az előző két EB-n összesen öt pontot szereztek és azután Athénben sok, rendkívül tehetséges versenyzőt felsorakoztatva, 23 pontot gyűjtöttek.

Athénben a sorrend a következőképpen alakult: NDK 97, NSZK 92, Lengyelország 54, Szovjetunió 46, Franciaország 42 és Anglia 34 pont. Magyarország a 15-17. helyen végzett Siska Xénia révén, aki a 100 m-es gátfutásban szerzett 6 pontot. Az ifjúsági EB-ken a gátfutó versenyszámokban szerzett pontok összesítése alapján kialakult eredményességi sorrend rendkívüli hasonlóságot mutat a vágta- és gátfutó számokban kialakult együttes sorrenddel. Gátfutásban az eredményesség a következőképpen alakult: NDK, Szovjetunió, Franciaország, Lengyelország, Anglia és NSZK. Itt is ez a hat ország szerezte meg a megszerezhető pontok 77.6 %-át. Ez a számszerűségben talált véletlen azonosság nagyon jól bizonyítja a vágta- és gátfutás felkészülési rendszerének szoros összekapcsolódását még akkor is, ha a gátfutás pontszámai mindkét összehasonlított tényezőben szerepelnek. /A gátfutó versenyszámok a vágta- és gátszámok egészében 23 %-ot jelentenek és így az összehasonlításban lényeges torzítást nem okoznak./

Az Ifjúsági EB-ken kialakult gátfutásbeli sorrend nagyon erős hasonlóságot mutat a felnőtteknél meglévő gátfutásbeli sorrenddel is. Összehasonlítva azt az 1966. és 1974. között rendezett Olimpiai Játékok és a felnőtt EB-k országokénti eredményességi sorrendjével, megállapítható, hogy a felnőtteknél is a fenti hat ország a legeredményesebb, sőt az NDK első és az NSZK hatodik helye azonos is. Csupán a 2-5. helyre rangsoroltak között van néhány helycsere. Ez a tény is azt bizonyítja, hogy az ifjúságiak és a felnőttek eredményessége terén ebben a versenyszámcsoporthoz milyen szoros kapcsolat van.

A vágta- és gátfutásban kiemelkedően legeredményesebb hat ország pontszámait az indított versenyzői létszámhoz viszonyítva is érdemes megvizsgálni, hiszen a hazai gyakorlatban ez egy alapvető szempont a versenyeken való részvétel elbírálásánál. Egyértelműen megállapítható, hogy még a legeredményesebb országok sem /kivételesen az NDK/ tudják megvalósítani azt a magyar gyakorlatbeli követelményt, hogy lehetőleg minden résztvevő versenyző döntőbe jusson, annak ellenére, hogy azokban az országokban a felnőttek és ifjúságiak eredményességi teljesítménye a vágta- és gátfutó számokban kiemelkedő hagyományokkal rendelkezik.

Athénben a vágta- és gátfutó számokban a szerzett pontok és a rajthoz állt versenyzők létszámának viszonylatában a következő volt a helyzet: az NDK kiemelkedett az egy versenyzőre jutó 8.8 ponttal. A következő öt legeredményesebb ország azonban csak 3.1 és 2.8 pont közötti teljesítményt tudott elérni. /11 és 20 közötti versenyzői létszámmal szerepeltek./

Ha figyelembe vesszük, hogy ebben a versenyszámcsoporthoz általában majdnem minden versenyzőnek van lehetősége a két versenyszámban való indulásra /a váltókkal együtt különösen/, akkor az elért teljesítmények elég alacsonyak.

A fentiekben leírtakból egyértelműen adódik, hogy a második vonalba tartozó országoknál /pl. Magyarország/ ennél lényegesen alacsonyabb egy főre jutó pontértéket lehet csak elvárni. Ennek tudatában feltétlenül nagyobb létszámot kellene foglalkoztatni és versenyeztetni a későbbi eredményesebb szereplés érdekében, mert távlatban e versenyszámcsoporthoz eredményessége csak ezen az úton fejlődhet mind ifjúsági, mind felnőtt szinten.

3. A vágta- és gátfutó versenyszámokról

Az athéni EB vágta- és gátfutó versenyszámainak egyenkénti értékelése során a következő 1. számú táblázatba összegeztem az egyéni versenyszámok győzteseinek időeredményeit /I. oszlop/, a döntőbe kerüléshez /II. oszlop/ és a középfutamokba kerüléshez /III. oszlop/ szükséges időeredményeket. Az indulók létszámát /IV. oszlop/, a döntőbe került versenyzők által az EB előtt elért legjobb teljesítményeik átlagát az V. oszlop és az EB futamai során elért legjobb eredmények átlagát pedig a VI. oszlop tartalmazza. A táblázat VII. oszlopában a két átlagolt eredmény-különbséget foglaltam össze. Ahol az EB-n elért eredmény volt a jobb, ott a különbségeket pozitív előjellel láttam el, ellenkező esetben pedig negatív előjellel.

1. sz. táblázat

Versenyszámok	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
Férfi 100 m	10.52	10.71	10.90	17	10.60	10.57	+0.03
Férfi 200 m	21.29	21.78	22.01	20	21.37	21.50	-0.13 ⁺
Férfi 400 m	46.88	47.92	48.73	21	47.46	47.48	-0.02
Férfi 110 gát	14.07	14.80	-	15	14.67	14.48	+0.19
Férfi 400 gát	51.26	52.44	54.85	18	52.40	51.75	+0.65
Női 100 m	11.34	11.95	-	14	11.72	11.65	+0.07
Női 200 m	23.20	24.80	-	16	23.78	24.07	-0.29 ⁺
Női 400 m	51.27	54.99	-	14	53.41	52.97	+0.44
Női 100 gát	13.77	14.61	-	12	14.16	14.19	-0.03

/+ = erős ellenszél a döntők alatt./

A táblázat II. és III. oszlopában található versenyszámonkénti eredményekből megállapítható, hogy milyen teljesítményekkel lehetett középfutamba és döntőbe kerülni. Az eredmények azonban nem csak az athéni EB-ről adnak tájékoztatást a szakembereknek, hanem jól meg-

közelítve jelzik azokat az eredményeket is, amelyeket a következő ifjúsági EB-n teljesíteniük kell a versenyzőknek ahhoz, hogy ott eredményesen tudjanak szerepelni.

Az eddigi három ifjúsági EB eredményeit áttekintve ugyanis az látszik valószínűbbnek, hogy átlagos versenykörülmények között lényeges eredményjavulásra nem kell számítani. Az esetleges javulás mértéke versenyszámonként az 1 %-on belül marad. Ennél nagyobb értéket csak a női versenyszámokban várhatunk, ahol különösen az indulók létszámának növekedésére lehet számítani. Ez azután magával hozza a továbbképzésért vívott küzdelem kiéleződését, ami magasabb követelményt állít a versenyzők elé terhelésben és eredményekben is.

Az EB előtt elért legjobb eredmények /V. oszlop/ és az Athénben elért legjobb eredmények /VI. oszlop/ átlagának összehasonlítása nagyon jól mutatja, hogy az eredményes szereplés előfeltétele, hogy a versenyzőknek az EB futamaiban a fokozottabb tét mellett is el kell érni, vagy megjavítani legjobb eredményeiket. A technikát olyan szintre kell emelni, hogy az a feszült légkörben jelentkező izgalom és magasabb izomtónus hatására is stabil maradjon. Ez pedig a közvetlen formabahozás és a versenyzői kvalitás fontosságát emeli ki.

Tehát nem lehet csak a hazai ifjúsági versenyeken elért eredményeket figyelembe venni, hanem a jelentősebb felnőtt nemzetközi mezőnyű versenyeken elért teljesítményekkel kell igazolni tudásukat az EB-re készülő fiataloknak.

Ebből a szempontból megfelelő szintű versenyeket még tudunk rendezni, hiszen a hazai felnőtt mezőny és az ott megjelenő külföldi atléták jóvoltából a Budapesti Bajnokság és a Népszava Kupa megfelelő felkészülési versenyt jelenthet. A jobb felkészülés érdekében tehát éppen ilyen rangosabb versenyeket kell biztosítani a versenyzők számára és semmiképpen nem helyes kizárni a versenyzés lehetőségéből a fiatal tehetségeinket a Budapesti Bajnokságon és az MN fordulón.

a./ Vágta versenyszámok

Az EB férfi és női vágtafutó döntőinek résztvevőiről megállapítható, hogy technikailag rendkívül képzettek és eredményes pályafutás áll előttük. Közülük is kiemelkedtek azonban klasszissukkal a győztesek. Ez nemcsak abból következik, hogy P. Koppetsch /NDK/ és W. Bastians /NSZK/ például mindkét vágtafutamukat megnyerték, hanem abból is, hogy 100 m közben a rajttól a célig biztos győztesként futottak. A 200 m-es döntőkben is a kanyarból már jelentős előnnyel fordultak a célegyenesbe. P. Koppetsch 11.4 mp-es, W. Bastians pedig 10.5 mp-es részíddel. Kiváló kezdés után elsőroban azért nem értek el jobb eredményt, mert a célegyenesben erős ellenszél fújt.

Versenyzői pályafutásukról a következőket kívánom megjegyezni: P. Koppetsch 1958-ban született. 1973-ban 12.7 mp-et ért el 100 m-en, 1974-ben 11.5 és 23.67 mp volt a legjobb eredménye, 1975-ben pedig az EB előtt 11.55 és 23.42 mp-et ért el. A döntők során mindkét versenyszámban megjavította egyéni csúcását.

W. Bastians 1957-ben született. 1973-ban 10.7 mp-et ért el 100 m-en és 674 cm-t ugrott távolba. A következő évben 10.52 és 21.7 mp volt a legjobb eredménye, 1975-ben pedig az EB előtt 10.43 és 21.18 mp-es eredményt ért el.

A 400 m-es síkfutás döntőiben az indulók ranglistája alapján az esélyes versenyzők győztek. Nőknél az egyes és kettes pályán induló NDK-beli versenyzőnők szinte külön versenyt vívtak és C. Brehmer az első 300 m-en megszerzett előnyét tartva győzött. Brehmer 24.3 és 37.3 mp-es részíddel ért el az 51.27 mp-es eredményt. A második helyezett M. Koch 51.60 mp-et futott és részídderedményei 24.5 és 37.6 mp voltak. Brehmer 1968-ban született, 1973-ban 26.2 és 59.0 mp volt a legjobb eredménye, 1974-ben 400 m-en 54.2 mp-et ért el, 1975-ben az EB előtt legjobb eredményei a következők voltak: 11.50, 23.3, 50.84 mp, ez az eredmény ifjúsági európacsúcs.

A férfiak döntőjében H. Galant lengyel versenyző győzött, az indulók közül egyedül ő ért el az EB előtt 47.0 mp-en belüli eredményt /46.6 mp/. Galant rendkívül erős alkatú versenyző, a döntő egyik legalacsonyabb résztvevője volt. 1956-ban született, 1973-ban 49.0 mp-et futott 400 m-en, 1974-ben 10.3, 21.5 és 47.3 mp volt legjobb eredménye. Az egyes pályán futva nagyon gyorsan kezdett, már az első 50 méteren elfutott a mezőnytől és 200 m-nél 12.8 mp, 300 m-nél 33.3 mp-es részíddel ért el. Az utolsó 50 m-en nagyon elmerevedett lépései erősen lerövidültek, de az őt követő versenyzők csak közeledni tudtak hozzá, győzelme egy pillanatra sem volt kétséges. A további helyezésekért nagyon éles küzdelem folyt, a második és negyedik helyezett versenyzők között csupán 0.17 mp volt a különbség.

A 4x100 m-es váltófutásban a döntők résztvevői mind az egykezes váltótechnikát alkalmazták, többségükben az alulról történő botátadási formával. A váltások általában biztonsággra törekvők voltak, és a botátadás a nőknél és férfiaknál egyaránt a 20 m-es váltóhatár 8-11. méterénél történt. Ettől eltérő minden váltásával csupán a győztes francia csapat produkált 13-15 m közötti botátadással, valamint a görög és a spanyol váltó, bár náluk a váltóhatár utolsó negyedében végrehajtott váltások nem javították az eredményt, mert az átvevő futók visszafogott futás közben vették át a botot.

Nőknél a győztes NDK csapata 46.07 mp-es egyéni legjobb összidőre érte el az ifjúsági világcúscsat jelentő 44.05 mp-es eredményt, ami elektromos mérésű egyéni eredményeiket figyelembe véve, közepes váltási mutatót jelent. A kézi időmérés különbségeivel számolva, ez a 2.02 mp-es különbség ugyanis 1.4 mp-nek felel meg, az pedig köztudott, hogy kiemelkedő váltóteljesítményt a 2.3 - 2.6 mp közötti különbség jelenti.

Férfi döntőben az első helyért szoros versenyt vívó francia és NSZK csapat között a végső sorrend csak az utolsó futókon dőlt el. Az utolsó váltásnál még az NSZK csapata vezetett a kanyarban kiválóan futó W. Bastians révén, azonban a francia csapat utolsó tagja, J.C. Amoureux /az egyéni 100 m-es döntő II. helyezettje 10.53 mp-cel/ nagyon jó váltással

indulva, biztos győztesként érkezett célba. Idejük 40.07 mp lett. A második helyezett NSZK csapat 40.25 mp-et ért el, részidejük 200 m-nél 20.5 és 300 m-nél 30.1 mp volt.

A 4x100 m-es váltóknál jól látszott, hogy a 400 m-es versenyzők edzésében is szerepel a váltásgyakorlás, mert szinte általános volt, hogy a csapatok jó ritmusú, idővesztés nélküli váltásokat produkálnak. Nőknél az NDK csapatának győzelmét csak rövid időre tudta kérdésessé tenni az NSZK csapatának harmadik futója. Győztes eredményük 3:33.7 mp, új ifjúsági világcúcs.

A férfi váltókban nagyon szoros küzdelem alakult ki az NDK, az NSZK és a lengyel váltók utolsó tagjai között. A lengyel váltóban az egyéni 400 m-es síkfutás győztese mintegy 5 m-es hátránnyal indult és a tőle várható gyors kezdéssel 180 m-nél átvette a vezetést, azonban az utolsó 50 m-en teljesen elmeredezett és ismét visszaesett a harmadik helyre. A győzelmet az NDK csapata szerezte meg /3:08.7/. A csapatban futott a 400 m síkfutás harmadik helyezette és a 400 m-es gátfutás első, második helyezette. Az NSZK váltója végzett a második helyen, csapatukban a harmadik futó L. Zander - az egyéni versenyben VIII.helyen végzett 48.20 mp-cel - kiváló futással 46.4 mp-es részidőt ért el.

b./ Női 100 m-es gátfutás

A női 100 m-es gátfutásban indulókról - beleértve az ötpróbázó mezőnyt is - meg kell említenem, hogy minden versenyző nyolc lépéssel futott az első gátig a magyar Siska Xénia kivételével. Ő hétlépéses ráfutást alkalmazott, de ezen a versenyen ez nem jelentett előnyt számára, ugyanis a gát előtti két lépést túlzottan nyújtotta, így gyorsulása nem volt töretlen, sőt az első gátközben ez kifejezetten ritmuszavart okozott. Ennek hatása azután közrejátszott abban is, hogy a nyolcadik gát után lendülete megtört, fokozottan lelassult, ami az ezüstérem elvesztését jelentette számára.

A következő 2. számú táblázatban a női gátfutás döntőjének résztvevői által elért eredményeket a 2., 5., 8. gát utáni talajfogás pillanatában mért részidőket, az azokból adódó 2-5. gát, 5-8. gát közötti és a 8. gáttól a célig terjedő szakaszok időeredményeit összesítettem. /Az eredményeket kézi időmérés és a helyszínen készített super 8 mm-es filmfelvétel segítségével állítottam össze./

2. sz. táblázat

Versenyzők	Gát utáni talajfogási és szakasz időeredmények /mp/						
	2.g.	5.g.	8.g.	Célban	2-5.között	5-8.között	8.gáttól
1. L.Lebeau /francia/	3.6	6.7	10.0	13.77	3.1	3.3	3.77
2. U.Glatte /NDK/	3.7	6.8	10.1	13.98	3.1	3.3	3.88
3. Siska Xénia /magyar/	3.7	6.8	10.1	14.07	3.1	3.3	3.97
4. H.Sichlau /dán/	3.7	6.9	10.3	14.25	3.2	3.4	3.99
5. M.Stoica /román/	3.7	6.9	10.3	14.28	3.2	3.4	3.98
6. P.Lombardo /olasz/	3.8	7.0	10.4	14.30	3.2	3.4	3.90
7. N.Kokulenko /szovjet/	3.7	6.9	10.3	14.38	3.2	3.4	4.08
8. H.D.Cornille /francia/	3.8	7.1	10.5	14.50	3.3	3.4	4.00

A táblázatban közölt eredmények alapján megállapítható, hogy a döntő első hat helyezettjének az egyes szakaszokon elért átlagteljesítménye mennyivel gyengébb, mint amit a római EB-n a legjobb hat felnőtt gátfutónő átlagosan teljesített.

A végeredmény átlaga Rómában 12.966 mp, Athénben pedig 14.108 mp volt, tehát a különbség 1.14 mp és ez a következőképpen oszlik meg:

a rajttól a 2. gát utáni talajfogásig:	0.24 mp
a 2. gáttól az 5. gát utáni talajfogásig:	0.12 mp
az 5. gáttól a 8. gát utáni talajfogásig:	0.29 mp
a 8. gáttól a célig terjedő szakaszon:	0.49 mp

A különbségekértékekből megállapítható, hogy az ifjúsági mezőny elmaradása a felnőttek mögött legjelentősebb a 8. gáttól a célig terjedő szakaszon, ezt követi az 5-8. gát közötti és a rajttól a 2. gátig terjedő szakasz különbsége közel azonos értékkel.

Tehát a legjelentősebb különbség a speciális állóképesség szintjében mutatkozik, ami-ben természetesen jelentősen közrejátszik a technika is. Ezt követi sorrendben a felgyorsulásbeli hiányosság, a legkisebb különbség pedig a 2-5. gát között, a legnagyobb sebességű részben figyelhető meg, tehát a maximális haladási sebességben állnak legközelebb az ifjúságiak a felnőttekhez.

c./ Férfi 110 m-es gátfutás

A 110 m-es férfi gátfutásban indulók kivétel nélkül mind a nyolclépéses ráfutást alkalmazták a rajttól az első gátig. Ez a tény különösen érdekes, ha figyelembe vesszük, hogy a felnőttek között az utóbbi években a hétlépéses beosztás rohamosan terjed és a magyar fiatalok között is többen tértek át erre az indulási formára - eredményesen.

A döntő résztvevőinél feltűnő volt a sok gátdöntés. Az egész mezőnyben csupán egy svájci versenyző /T. Wild, III.helyezett, 14.50 mp/ futotta végig a távot erős botlás nél-

kül. Ez azért meglepő, mert a döntő résztvevői által elért teljesítményt produkáló felnőttéknél ehhez hasonló sorozatos gátdöntés nem szokott előfordulni. R. Schneider svájci versenyző például a második helyen futva, olyan erősen botlott a nyolcadik gátban, hogy a versenyt nem tudta folytatni. A győztes szovjet versenyző /A. Pushkon, 14.07 mp/ is egész sor gátat döntött /a 6-tól a 9-ig/, azonban őt a botlások nem zökkentették ki ritmusából, csupán sebessége csökkent fokozatos mértékben.

A következő 3. számú táblázatban a 110 m-es gátfutás döntőjének résztvevői által elért eredményeket összesítettem a női 100 m-es gátfutóknál alkalmazott elrendezésben.

Az első hat helyezett eredményét összehasonlítva a római EB 110 m-es gátfutó döntőjének eredményeivel, itt is hasonlókat tapasztaltunk, mint a női gátfutóknál.

3. sz. táblázat

Versenyzők	Gát utáni talajfogási és szakasz időeredmények /mp/						
	2.g.	5.g.	8.g.	Célban	2-5.között	5-8.között	8.gáttól
1. A.Puchkon /szovjet/	3.6	6.7	9.9	14.07	3.1	3.2	4.17
2. J.Moracko /spanyol/	3.7	6.9	10.3	14.46	3.2	3.4	4.16
3. T.Wild /svájci/	3.7	7.0	10.3	14.50	3.3	3.3	4.20
4. V.Tcservanov /szovjet/	3.6	6.7	10.1	14.68	3.1	3.4	4.58
5. M.Hatton /angol/	3.7	7.0	10.4	14.72	3.3	3.4	4.32
6. P.Vukicevic /jugoszláv/	3.7	7.0	10.5	14.77	3.3	3.5	4.27
7. A.Bryggare /finn/	3.6	7.0	10.5	14.86	3.4	3.5	4.36
- R.Schneider	3.6	6.7	9.9	feladta	3.1	3.2	-

A 110 m-es gát eredményében átlagosan 0.81 mp-cel értek el rosszabb eredményt az ifjúságiak, mint a felnőttek és ez a következőképpen oszlott meg:

Legjelentősebb különbség a speciális állóképességben a 8. gáttól a célig terjedő szakaszon tapasztalható /0.38 mp/, ezt követi a felgyorsulási szakasz különbsége /0.20 mp/. Legkisebb különbség itt is a maximális haladási sebességben a 2. és 5. gát között tapasztalható /0.1 mp/.

d./ Férfi 400 m-es gátfutás

A 400 m-es gátfutásban megfigyelhető, hogy az ifjúságiak mezőnyében is terjed a lépésszám csökkentés, ami a műanyagpályák megjelenése óta a felnőtteknél már teljesen elterjedt. Athénben a döntőbe került versenyzők közül négy versenyző alkalmazott a táv első szakaszán 13, vagy 14 lépéses beosztást azonban közülük csupán egy tudta azt hasznosítani /V.Beck, a kifejezetten előnytelen nyolcas pályán futva is 51.46 mp-et ért el és második lett/. A többiek technikai és speciális állóképességi hiányosságok miatt a lépésszámcsoökkentésének előnyeit nem tudták kihasználni, mert a táv végére túlzottan elfáradtak és így többszöri lépésbeosztás-változtatásra kényszerültek, ami általában kifejezett eredményromláshoz vezet. A svéd C.Gullstrand és a holland H. Schulting 13 lépéssel futottak az 5. gátig, majd lépéshosszuk csökkenésének megfelelően váltottak 14 és 15 lépéses beosztásra. /A 8. gátig az első két helyen futottak./ A számukra még erőltetett lépésbeosztás miatt azonban annyira elfáradtak, hogy az utolsó gát előtt ismét változtatni voltak kénytelenek, ami teljesen megtörte lendületüket. Gullstrand például még a tizedik gátról is elsőként lépett le, azonban a gát előtti lendületvesztés és a fáradtság miatt olyan gyengén hajrázott, hogy a célban már a negyedik helyre szorult 51.73 mp-es idővel.

A győztes NDK-beli A.Münch és a harmadik helyezett spanyol J. Alonso a teljes távot 15 lépéses beosztással futották, annak ellenére, hogy lépéshosszuk megfelelő lett volna 14-es beosztáshoz. A táv elején kifejezetten vissza kellett fogni lépéshosszukat, hogy mozgásuk megfelelő ritmusú legyen, ebből adódóan ők kezdtek a leglassabban. A nyolcadik gátnál még a mezőny végén futottak, azonban onnan végig ritmustörés nélkül teljesítették a gátközöket és ez meghozta számukra a jó eredményt. Eredményük további javításához azonban a lépésszám-csoökkentés útján juthatnak el legkönnyebben.

A következő 4. számú táblázatban a döntő résztvevőinek eredményeit és a gátaknál mért részidőket összesítettem, kiegészítve azt a rajttól az első gátig és tovább, a gátak közötti szakaszokon alkalmazott lépésbeosztással.

Az első hat helyezett átlageredményeit összehasonlítva a római EB hat legjobbjának átlagával, a következőket lehet megállapítani:

A rajttól a második gátig a felnőttek 9.72 mp-et, az ifjúságiak pedig 10.28 mp-et értek el, a különbség 0.56 mp. A második és az ötödik gát közötti szakaszon 11.72 és 12.77 mp volt az eredmény, a különbség 1.03 mp. Az ötödik és a nyolcadik gát között 13.10 és 13.33 mp volt az eredmény 0.23 mp-es különbséggel, a nyolcadiktól a célig pedig 14.76 és 15.36 mp-et teljesítettek, tehát a különbség 0.60 mp. A legjelentősebb különbség a második és ötödik gát közötti szakaszon jelentkezik és ezt a rajttól a második gátig terjedő szakaszban mutatókozó különbség követi.

/A mp-ben kifejezett különbségérték nem elég pontos mutató, mert az egyes szakaszok hossza nem azonos. Az első szakasz átlagosan 81.30 méter, az utolsó pedig 108.70 méter. A különbségek értékelésénél tehát az egyes szakaszok átlagsebességét kell összehasonlítani./

4. sz. táblázat

Versenyzők	Gát utáni talajfogás időeredménye /mp/					Lépésbeosztás a rajttól az utolsó gátig
	2.gát	5.gát	8.gát	10.gát	Célban	
1. A.Münch /NDK/	10.4	23.4	36.7	45.7	51.26	Az első gátig 22 lépés, a 10. gátig 15 lépés
2. B.Volker /NDK/	10.3	23.1	36.5	45.8	51.46	Az 1-ig 22, a 6-ig 14, tovább a 10-ig 15 lépés
3. J.Alonso /spanyol/	10.4	23.3	36.5	45.8	51.57	Az 1-ig 23, tovább a 10.gátig 15 lépés
4. C.Gullstrand /svéd/	10.1	22.6	36.0	45.6	51.73	Az 1-ig 12, az 5-ig 13, a 7-ig 14, a 9-ig 15 és az utolsó gátra 16.
5. V.Arhipenko /szovjet/	10.3	23.1	36.3	46.0	52.12	Az 1-ig 22, az 5-ig 14, a 8.ig 15, és tovább 16 lépés
6. H.Schulting /holland/	10.2	22.8	36.3	45.9	52.33	Az 1-ig 20 ! 5-ig 13, 7-ig 14, 9-ig 15 és az utolsó 17 lépés
7. F.Meyer /svájci/	10.3	23.0	36.7	46.9	52.72	Az 1-ig 22, 7-ig 15, 9-ig 16, utolsó 17 lépés
8. A.Horsajadna /spanyol/	10.3	23.0	36.3	46.1	53.11	Az 1-ig 2, tovább a 10-ig 15 lépés és ott erős botlás

Tehát a felnőtt versenyzők a táv első részén értek el lényegesen jobb teljesítményt, ami elsősorban abból adódott, hogy Rómában a táv elején - egy kivétellel - csökkentett lépésszámmal és az ezzel együttjáró nagyobb sebességgel futottak az 1-6. helyezett versenyzők. Részben ennek következménye az, hogy azután az 5-8. gát közötti szakaszon változtatták lépésbeosztásukat, ami náluk is fokozottabb sebességvesztéshez vezetett.

Az ifjúság mezőnyében ugyanakkor csak hárman változtattak lépésbeosztásukon ezen a szakaszon és ők is viszonylag a leggazdaságosabb formában, így az összeredmény-különbséghez viszonyítva itt mutatkozik a legkisebb különbség. A táv utolsó szakaszán mutatkozó különbségek közel megfelelnek a két versenyzői csoport közötti átlagos különbségnek.

A kiemelt tények kiválóan mutatják az egyén felkészültségének megfelelő helyes lépésbeosztás megválasztásának és kialakításának fontosságát, ami szoros kapcsolatban áll a tempóbeosztással. A versenyzőnek legjobban megfelelő lépésbeosztás megválasztásának jelentőségét még az is növeli, hogy azt egy versenyző pályafutása során a képességek fejlődésének megfelelően többször is változtatni kell ahhoz, hogy azoknak megfelelő eredményt tudjon elérni.

A fejlődéssel együttjáró lépésbeosztás-változtatásokat azzal lehet legjobban előkészíteni, ha már fiatalon megtanulják a versenyzők közel azonos szinten a bal és jobb láb lendítéssel végzett gátvételt. A leggazdaságosabban szinte minden teljesítményszinten csak ennek segítségével lehet versenyezni.

Oros Ferenc
a Testnevelési Főiskola
adjunktusa

A Budapesti Atlétikai Szövetség évváró értekezletéről

1975. december 20-án tartotta a Budapesti Atlétikai Szövetség évi beszámolóját a BTSH földszinti helyiségében. Az erre szóló meghívókat a 28 oldalas írásos beszámoló anyaggal és a 3 oldalas 1976. évi szövetségi programmal együtt küldték ki.

Nagy érdeklődéssel vártuk az értekezletet, melynek elsőrendű célja volt Budapest atlétikai helyzetének felmérése, különös tekintettel az atlétikára vonatkozó állásfoglalás megjelenését követő időben.

Az elkészített anyagot a budapesti Szövetség elnöksége két ízben is tárgyalta, javított a tervezeten, egészített ki gondolatokat és módosított is azokon. Mégis érdeklődéssel vártuk a beszámolót, különösen pedig a hozzászólásokat, melyek feladata volt a kiegészítés, a magyarázat, a gyakorlatban tapasztalható hibák feltüntetése és azok leküzdésének lehetőségei.

Mint hallgató és szemlélő vettem részt ezen. De igen érdekelt a budapesti szakosztályok vezetőinek esetleges nyilatkozatai, kiegészítései, melyek révén még tisztább képet kaphattunk volna a tényleges helyzetről, a további tennivalókról, hogy a következő időszakban még hatásosabban működhessék a szövetség munkája minden területen - éppen a kívánt és az állásfoglalásban lefektetett irányelvek szellemében.

De nézzük, mit is mondott a beszámoló ?

- "Mérleget kívánunk vonni az elmúlt idény eredményeiről, meg kívánjuk vizsgálni, milyen helyzetben van a budapesti atlétika, mit tettünk ez évben az atlétika fejlesztése érdekében, mennyiben valósítottuk meg a budapesti atlétikai szakosztályokban az atlétikai állásfoglalásban foglaltakat. Összehasonlítást kívánunk tenni az ez évi és az 1974. évi eredmények között. Értékelni és elemezni kívánjuk a Szövetség éves tevékenységét. Mindezekből le kívánjuk vonni a megfelelő következtetéseket, s ennek alapján meg kívánjuk határozni, miben kell javítani munkánkban, vagy más területen is és ismertetni kívánjuk a Szövetség 1976. évi programját.

- Sportágunk - sajnos - még mindig abban a helyzetben van, hogy sok jót ez évi eredményeiről nem lehet mondani. Ugy érezzük, hogy ha ebben a helyzetben, amiben vagyunk, nem vetnénk fel mindazt, ami az előrelépés akadályai, akkor súlyos hibát követnénk el és nem

volna tovább helyünk e sportág vezetői között. Nehogy azt higgye valaki a megállapítás alapján, hogy az egész évi tevékenységünk során eredményt nem értünk el, hogy mindenki mindenütt a sportág területén fővárosunkban rosszul dolgozott ebben az évben. Amint a beszámolóból a későbbiek során kiderül, igenis találni e sportág budapesti tevékenységében pozitív megnyilvánulásokat is, de ezek - sajnos - kevesek voltak ahhoz, hogy a budapesti atlétika helyzetét érzékelve, valóban jelentős előrelépésről tudjunk beszámolni, elsősorban az eredményekben.

- Az atlétika jelenlegi helyzete nem máról-holnapra alakult olyanná, amilyen, hanem több éves visszaesés során jutottunk el a mélypontra. Felsőbb sportvezetőségünk is felfigyelt az atlétikai sportág megfelelő helyzetére és ezért született meg 1974-ben az OTSH állásfoglalása az atlétikai sportág helyzetéről, amely elemezte az atlétika jelenlegi helyzetét és meghatározta feladatokat mindazon szervek részére, amelyek bármilyen módon is kapcsolatban vannak a sportággal és bármit is tehetnek a sportág felemelkedéséért.

- Az atlétika felemelkedése nem egy-két év faladata, hanem lényegesen hosszabb időszak - legalább egy évtized - kell ahhoz, hogy általános átütő sikereket érthessünk el és mind mennyiségben, mind minőségben elérjük a nemzetközi színvonalat, elfoglaljuk régi pozíciónkat e sportágban.

- Az állásfoglalás megjelenése után - majd azt követően is - sokat foglalkoztak a különböző sport-, párt- és állami szervek az állásfoglalással, azt egyértelműen magukévá tették. Különböző intézkedési tervek készültek a vezetési és végrehajtási munkában érdekelt szerveknél és több helyen beszámoltatások is voltak az eddigi tevékenységekkel kapcsolatban.

Ezek után tér rá a beszámoló arra, hogy miként látják az állásfoglalásban foglaltak végrehajtását Budapesten.

1. Az atlétikai jelvényt szerző versenyeket a 13-14 éves korosztályok részére nem tudtuk beindítani, mivel ennek szabályzata még nem került kiírásra. Erre az 1976-77. tanévben kerül sor.

2. A 15-16 éves korosztályok felmenő rendszerű, több forduló atlétikai csapatversenye a középtávú tanintézetek 1-2. osztályos tanulói részére - országos jellegű kiírás alapján - Budapesten is kiírásra és megrendezésre került. Ez a versenyforma azonban még érthetően nem mozgatta meg a fővárosi középiskolák jelentékeny részét. Ugy látszik, hogy az eddiginél lényegesen nagyobb fontosságot kell tulajdonítani és figyelmet fordítani a különböző szintű oktatási szerveknek, hogy valóban azzá válják, amivé az állásfoglalás készítői tervezték. Igen fontos, hogy minél nagyobb legyen e versenyformában résztvevők száma, mondhatni, nem volna szabad egy fővárosi középfokú iskolának sem kimaradnia ebből.

- Szövetségünk a Fővárosi Tanács Oktatási Főosztályával együttműködve - továbbra is - új kiírásban megrendezi a versenyforma télen is üzhető csapatversenyt kétfordulós formában úgy, hogy november-től-márciusig tízenként versenynapi fedettpályás versenyzési lehetőséget biztosít a középfokú iskolák tanulóinak. Ez igen nagy segítség az iskoláknak az egész tanévben keresztüli versenyzéshez, a nyári eredményekre való felkészüléshez.

3. A 17-18 éves korosztályok fiataljai részére előírt több forduló versenysorozat kiírását a MASZ már elkészítette és 1976-tól bevezetésre is kerül. Ebben a versenysorozatban a nem "A" kategóriás budapesti atlétikai szakosztályok versenyzőiből összeállítandó két budapesti csapat vesz részt Budapest A. és B. válogatottja címen.

4. Nehezíti az atlétika fejlesztését az a körülmény, hogy az ifjúság számára kialakított versenyformákban eredményesen résztvevő iskolák, valamint az aranyjelvényes minősítésű tanulókat átadó iskolák ösztönző rendszerét nem ismerjük, ezt munkánkban felhasználni nem tudjuk.

5. Új egyesületi atlétikai szakosztályok létrehozása terén bizonyos eredményt értünk el. Újra megalakult a III. ker. TTVE atlétikai szakosztálya, létrejött a Fősped Szállítók, a Vörös Csillag TSZ és a Magyar Hajó és Darugyár atlétikai szakosztálya. Azonban a megalakulás tényén kívül a szakosztályok egyéb tevékenységét - a III. ker. TTVE kivételével - nem észleltük, versenyzőiket versenyeken nem láttuk indulni. Jelenleg Budapest több kerületében nincs atlétikai szakosztály, de további egyesületi szakosztályok létrehozatala csak megfelelő anyagi támogatás biztosítása mellett lehetséges.

6. Az atlétikai szakosztályok minősítésének egységes rendszerét a MASZ kidolgozta. A különböző kategóriájú szakosztályok részére előírtak végrehajtása a következő:

- a futás mellett kötelezően előírt szakágakat, amelyekben nemzetközi követelményű munkát kell végezni, még 1974-ben kijelölte, illetve kijelölésre javasoltuk a BTSH felé, ahonnan ez továbbkerült a szakosztályokhoz. Sajnos, ennek a döntésnek gyakorlatban való megvalósítása érdekében nem sok történt. A "B" kategóriás szakosztályok nem akarják, de így is mondhatjuk: nem tudják a "nemzetközi szintű" munkát elkezdni, mert ehhez nincsenek meg a "nemzetközi szintű" feltételek sem.

- a "B" kategóriás szakosztályok nem rendelkeznek I. osztályú pályával. Ezért elnökségünk csak II. osztályú pályák kialakítását tűzte ki célul a "B" kategóriás szakosztályok részére. Ez megindult, de nem fejeződött be. Minden pályán vannak hiányosságok. De legnagyobb probléma, hogy a nagy költséggel felújított pályák folyamatos karbantartása nem biztosított. Ez pedig komoly akadálya a nemzetközi szintű edzőmunka végzésének.

- nincs a "B" kategóriás szakosztályok nagy részében megfelelő, korszerű munkára alkalmas erősítő terem sem.

- nem megoldott a "B" kategóriás szakosztályok egy részénél az az előírás, hogy mind a szakosztálynál, mind a sportiskolánál 1-1 főfoglalkozású edző működjék.

- a "B" kategóriás szakosztályok egy részénél nem volt az év elején szakmai munkát irányító főfoglalkozású edző. Ennek maradéktalan végrehajtása az év végére, vagy a következő év elejére várható.

- a "C" kategóriás szakosztályok nagy része még nem értette meg, hogy az állásfoglalás értelmében feladatuk az utánpótlás nevelése, bár ehhez megfelelő személyi és tárgyi feltételekkel rendelkeznek.

7. Tudomásunk szerint, még nem került kidolgozásra olyan megfelelő ösztönzési rendszer, mely elősegítené és biztosítaná, hogy a legtehetségesebb sportolók a magasabb minőségű szakosztályok felé áramoljanak.

8. Az állásfoglalás előírja a sportegyesületek, az oktatási intézmények, az atléta edzők és az atlétikával foglalkozó sportvezetők számára olyan anyagi és erkölcsi ösztönzési rendszer kidolgozását és 1974-től fokozatos bevezetését, mely érdekeltységüket a jelenleginél jobban fokozza. Ilyent nem ismerünk és bevezetését sem észleljük.

Vannak viszont pozitív jellegű megnyilvánulások, melyek az atlétikai sportág minőségi fejlesztéséhez szükséges anyagi-technikai feltételek központi és helyi erőforrások egyesítéséből való előteremtését javasolja, illetve írja elő.

1975-ben a Fővárosi Tanács VB 4 millió forintot biztosított budapesti atlétikai pályák felújítására. De csak azok kaphatnak támogatást, amely szervek hasonló nagyságú összeget biztosítottak erre. Ezt az összeget 16 pálya felújítására használták fel. Ugy igyekeztünk az összegeket szétosztani, hogy lehetőség szerint olyan kerületekben is újítsunk fel pályát, ahol jelenleg egyesületi atlétikai szakosztály nincs, de nagyobb számban vannak iskolák. Ezzel akarjuk biztosítani az iskolai atlétika tömegesítését, ide tervezünk új szakosztályokat létrehozni és mindaddig az iskolai sportbázist kiépíteni.

Ugyanakkor a BTSH 1975. évi fejlesztési alapból negyedmillió forintot biztosított pályafelszerelések beszerzésére, melyet szövetségünk elnöksége javaslata alapján 8 budapesti szakosztály kapott meg.

Az állásfoglalás szellemében foglalkoztunk a budapesti körzeti szövetségek helyzetének javításával. Január 1-től az eddigi 5 körzet helyett 6 lesz fővárosunkban. Az új körzeti szövetségek feladata lesz - mint középszintű vezető testületnek - 2-4 fővárosi kerület atlétikai életének vezetése, a körzeti bajnokságok szervezése, lebonyolítása egyesületi és iskolai szinten egyaránt, valamint a kerületi atlétikai szakszervezetekkel intenzívebb tevékenységet folytatni, az atlétikát népszerűsíteni. Mindehhez azonban meg kell találni a megfelelő olyan személyeket, akik önzetlenül dolgoznak majd sportágunk fejlesztéséért, jövőjéért.

Elnökségünk több ízben foglalkozott az állásfoglalásban foglaltakkal és év közben beszámolt tevékenységéről a BTSH elnökségének. E munkát röviden az alábbiakban lehet összefoglalni:

- megfelelő információkat szereztek be a nem "A" kategóriás egyesületektől a téli edzéslehetőségek biztosításáról. Ennek alapján megfelelő segítséget akarnak adni részükre;

- felülvizsgálták a használaton kívüli atlétikai pályákat és javaslatot tettek azok felújítására /a 4 millió keretében/;

- összeállították a fővárosban élő képesítéssel rendelkező atléta edzők névsorát, melynek révén tettek ajánlatot az érdeklődő szakosztályok felé;

- felülvizsgálták a nem kiemelt atlétikai szakosztályok anyagi helyzetét és javaslatot tettek a BTSH felé a támogatás elosztására.

A jelentés kifejezi, hogy az elnökség úgy érzi, megtette azokat a tennivalókat, amelyekre megfelelő ereje és lehetősége volt. De a megoldandó feladatok maradéktalan megvalósítására csak 1976-ban kerülhet sor, mely a csatolt programból kiolvasható.

Eddig a szövetségi munkát az 1973-ban kinevezett 13 fős elnökség végezte 15 bizottság közreműködésével. Az elnökség rendszeresen ülésezett az előre meghatározott feladatok szerint. A tervnek megfelelően helyszínen vizsgálta meg több atlétikai szakosztály helyzetét, munkáját /Ganz Mátyás, Bp. Építők, MTK-VM/.

Az elnökségi üléseken három alkalommal foglalkoztak az állásfoglalás budapesti végrehajtásával, a bajnoki versenyek kiírásával, megbeszélték a bizottságok munkatervét, több bizottságot be is számoltattak végzett munkájukról, értékelték a körzeti szövetségek munkáját, majd részletesen foglalkoztak az 1976. évi költségvetéssel, szövetségi programmal, az OTSH által kiadott nevelési irányelvekkel.

Ifjúsági válogatottunk - tartalékosan - részt vett a Szófiában megrendezett szocialista fővárosok versenyén, ahol női csapatunk II., férfi csapatunk pedig III. helyen végzett. Megrendezték a budapesti középiskolás fedettpályás versenyeket, pályabajnokságokat, a budapesti fedettpályás és szabadtéri bajnokságokat minden korcsoportban. Lebonyolították a budapesti serdülő és sportiskolai felmérő csapatbajnokságokat. Felügyelte és koordinálta a budapesti egyesületek által a versenynaptárban előírt, vagy azokon kívül kiírt versenyeket. Rendszeresen megtartották a hétfői intézői értekezleteket. A BTSH vezetése révén biztosított szakfelügyelő látogatásai által ismereteket szereztek az egyesületekben folyó szakmai munkáról.

A versenyévad befejezése után a nem kiemelt szakosztályok edzői részére három délután továbbképző előadássorozatot tartottak. Sajnos, a látogatottság nem haladta meg az 50 %-ot, mely nem vet jó fényt edzőink hozzáállására.

A jelentés azután az egyes bizottságok munkájával foglalkozik. Mint bevezetőben említi, egyes bizottságok munkájáról a legnagyobb elismeréssel lehet megemlékezni. A versenybírói, szervezési, gazdasági, minősítési és ifjúsági bizottság dolgozott legeredményesebben. A vezetők és bizottsági tagok végzik a sok nehézséggel járó munkát, a sok türelmet igénylő és sokszor hálátlan feladatokat. Köszönet illeti mindannyiukat önzetlen és lelkes munkájukért.

Ujjá alakult az edzőbizottság. A második félévtől lelkesen láttak munkához. Remélhető, hogy a jövőben őket is a kiemelt dolgozó bizottságok között lehet majd felsorolni.

Javítani kell a propaganda bizottság és a többi albizottság munkáját, hogy megoldják majd a rájuk váró feladatokat.

A fegyelmi bizottságnak nem volt munkája.

Sajnálatos, hogy az edzőbizottság kivételével kevés fiatal vesz részt a munkában. Várjuk és szívesen fogadjuk őket minél előbb.

A Budapesti Atlétikai Szövetség elnöksége éves programjában szereplő feladatokat megoldotta. Ezekről külön fejezetben emlékezik meg a jelentés.

Mivel az "A" kategóriás szakosztályok szervezeti felépítésének sémája nem készült el, így nem készülhetett el a nem kiemelt szakosztályoké sem. Pedig erre - éppen a vezetésben található alacsony színvonal miatt - sok helyen igen nagy szükség lenne.

Beindult a versenybíró gárda fiatalítása. A kezdeti sikerek után a bizottság nem volt elég következetes, a második félévben nem volt már sikeres a kezdeményezés.

Nem volt kellő előrehaladás a propaganda munkában. Jövőben ezen a területen feltétlenül előbbre kell lépni.

Nem javult a helyzet az egyesületek által rendezett versenyek díjazásában. Az eredményhirdetés kellő megszervezése és a díjazás elsősorban munka és törődés kérdése.

Általában pozitívan lehet értékelni szövetségünk munkáját. Ez azonban nem járt olyan eredménnyel, ahogyan szeretnénk volna.

A körzeti szövetségek munkája csak a versenyrendezési feladatok ellátására terjedt ki. A megnövekedett munka miatt szükségessé vált a körzeti szövetségek átszervezése, bizonyos körzeti átcsoportosítások végrehajtása és a szövetségek megerősítése. Remélhető, hogy a jövőben be fogják tudni töltetni feladatukat.

Ezek után következett a szakosztályok értékelése. Itt a szakosztályokkal együtt értékelték a szakosztályi sportiskolákat, de az utánpótlás kérdésének tárgyalásánál külön is lesz szó róluk.

Budapesten 23 egyesületi atlétikai szakosztálynál és 15 sportiskolánál összesen 47 főfoglalkozású és 150 mellékfoglalkozású edző tevékenykedik. 1975-ben 1649 minősített atléta volt Budapesten. Ez 55 fővel több, mint a tavalyi, de 32 fővel kevesebb, mint az 1973-as. A három év minősítései adatai:

Minősítés:	1973.	1974.	1975.	különbség:
érdemes	14	14	17	-
I. osztályú	53	55	62	+ 7
II. osztályú	281	265	278	+13
III. osztályú	254	231	237	+ 6
aranyjelvényes	117	108	123	+15
ezüstjelvényes	282	285	289	+ 4
bronzjelvényes	680	626	643	+17

Ezekon kívül még 2116 minősítést el nem ért sportolóval foglalkoznak.

A jelentés ezen adatokhoz az alábbi észrevételeket teszi:

1. Továbbra is kevésnek ítéljük az érdemes sportolók számát, valamint a 3 fős növekedést.
2. Ugyancsak kevésnek tartjuk a 7 fős I. osztályú növekedést. 1973-ban 12 fővárosi szakosztályban volt I. osztályú versenyző, az idén csak 11-ben.
3. A II. osztályúak száma 13 fővel növekedett, melyet azonban nem tartunk megfelelőnek, mert ők jelentik a közvetlen utánpótlást.
4. Az aranyjelvényesek száma 14 fővel nőtt. Még így is kevésnek tartjuk, hiszen az utánpótlás miatt legalább háromszor annyi aranyjelvényes sportolóra lenne szükség, mint ahány érdemes és I. osztályú van.

Az elmúlt évhez viszonyítva csökkent az aranyjelvényesek száma a BHSE-nél 6, a Bp. Építőknél 1, Csepelnél 5, MAFK-nál 1, MTK-VM-nél 3 fővel. Ezzel szemben emelkedett a BEAC-nál 3, a BKV Előréknél 1, a Bp. Spartacusnál 3, a BVSC-nél 5, az FTC-nél 2, a Ganz Mátyás-nál 4, a KSI-nél 2, a TFSE-nél 4, a Törekvésnél 1, az U. Dózsnál 5 fővel. A többi szakosztály-nál a szám nem változott.

5. Budapesten az ifjúsági és serdülőkorú minősített versenyzők száma mindössze 36 fővel növekedett. Ez a jövő szempontjából nem megnyugtató.

6. Ugyancsak nem helyes, ha az egy edzőre jutó versenyzők száma alacsony. Budapesten jelenleg egy edzőre mindössze 8.4 minősített versenyző jut, mely szám a nem minősítettekkel együtt a 19-et éri el. Ez mindenképpen azt bizonyítja, hogy nincs kellően kihasználva az

edzői kapacitás. Ugyanezt bizonyítja az egy minősített versenyzőre eső évi edzői bérátlag, mely 1975-ben elérte a 2.700 forintot, tehát 200 forinttal emelkedett.

A beszámoló ezek után tárgyalta a budapesti szakosztályok atlétikai munkáját.

A BHSE továbbra is az ország legerősebb szakosztálya. Bár a minősített versenyzőinek száma 32 fővel emelkedett, az érdemes, I. osztályú és aranyjelvényesek száma a 23.5 %-ról 18.3 %-ra csökkent. Megnyerték az összetett pontversenyt - nagy fölényrel. A férfi és a női felnőttek, továbbá a serdülő lányok megnyerték a bajnoki pontversenyt, a férfi ifjúságiak negyedik, a női ifjúságiak 11., a fiú serdülők pedig 5. helyen végeztek. Budapesti viszonylatban megnyerték a felnőtt, ifjúsági és serdülő pontversenyeket, viszont a sportiskolai felmérés CSB-n a fiúk a 2., a lányok a 3. helyen végeztek, serdülőknél a fiúk a 3., a lányok pedig a 4. helyre estek vissza.

U. Dózsa az idén is mind a férfi, mind a női felnőtt bajnoki pontversenyben a második helyen végzett. A férfi ifjúságiak 13., a női ifjúságiak pedig a 18. helyen végeztek. A serdülő fiúk és lányok a 9. helyre jutottak. A budapesti bajnoki pontversenyben a felnőttek a 2., az ifjúságiak a 11., a serdülők pedig a 4. helyen végeztek. A sportiskolai felmérés CSB-n a fiúk a 4., a lányok pedig az 5-ik helyet szerezték meg.

A három magas minősítés százalékaránya ebben az évben javult: 21 % lett. Aranyjelvényesek száma 5-tel gyarapodott.

Vasas versenyzőinek száma 11 fővel növekedett, melyen belül a három legmagasabb minősítésű versenyzők aránya 4 %-kal, 12 %-ra javult. Míg a férfi felnőttek a bajnoki pontversenyben a tavalyi 6. helyről a 9-re estek vissza, a nők a tavalyi 4-ről a 3. helyre jutottak. Férfi ifjúsági vonalon első lettek, a női ifjúságiak viszont a tavalyi első helyről a harmadikra estek vissza. Az országos ifjúsági CSB-ben a férfiak a 7., a nők pedig a 9. helyen végeztek. A sportiskolai országos ellenőrzőn a 6. helyet szerezték meg.

Budapesti vonatkozásban a felnőttek a 4., az ifjúságiak a 7., a serdülők pedig az 5. helyre kerültek. A serdülő CSB-n a fiúk a tavalyi 3. helyről a 6. helyre estek vissza, míg a lányok az elmúlt évi 5.-ről a 3. helyre kerültek. A sportiskolai CSB-n a fiúk a 3., a lányok pedig a 4. helyen végeztek.

Csepelben 12 fővel nőtt a minősítettek száma /152-re/. A három legmagasabb minősítésűek százaléka 14 %-ra emelkedett, de az aranyjelvényesek száma 5-tel csökkent. A felnőtt férfiak megtartották tavalyi helyüket /4./ a bajnoki pontversenyben, viszont a nők a 6. helyre jöttek fel. Az ifjúsági férfi és női csapatuk egyformán második lett. Ugyancsak javultak a serdülő vonalon is: a fiúk 7., a lányok pedig a 4. helyre jöttek fel.

Budapesti viszonylatban mindhárom korcsoport egy-egy hellyel lépett előre: a felnőttek a 3., az ifjúságiak a 4., a serdülők pedig a 3. helyet szerezték meg. A serdülő CSB-n a fiúk a 7. helyre estek vissza, a lányok viszont a 2. helyen végeztek. A sportiskolai felmérésn a lányok ismét a 2., a fiúk az 5. helyet érték el.

Bp. Spartacus. Minősített versenyzők száma 2 fővel emelkedett. A három legmagasabb minősítésűek aránya 18 %-ra nőtt. Két érdemes sportolójuk lett és 3 fővel nőtt az aranyjelvényesek száma is. Az országos bajnoki pontversenyben a férfi felnőttek a 10., a női felnőttek a 7., a férfi ifjúságiak a 10., a női ifjúságiak a 36., a fiú serdülők a 14., a lány serdülők pedig a 44. helyen végeztek. A budapesti bajnoki pontversenyben a 9. helyre estek vissza a férfiak, az ifjúságiak a 6., a serdülők pedig a 7. helyre jöttek fel. A serdülő CSB-ben a fiúk veretlenül lettek első, míg a lányok megtartották tavalyi 4. helyüket. A sportiskolai felmérés CSB-ben mindkét nemű fiatalok a 11. helyre esett vissza.

FTC. Minősített versenyzőinek száma kettővel nőtt. A három legmagasabb minősítésűek százalékos aránya is 13 %-ra emelkedett. Az országos bajnoki pontversenyben tíz helyet léptek előre a felnőtt férfiak: hetedik lettek, 14-iek a felnőtt nők /egy helyet léptek előre/. Viszont a férfi ifjúságiak csak a 27. helyen végeztek, a női ifjúságiak pedig előreléptek a 7. helyre. Míg a serdülő fiúk a tavalyi 56. helyről a 34-re jutottak, a serdülő lányok a tavalyi 5. helyről a 29. helyre estek vissza. Az országos ifjúsági CSB-k csoportjában a fiúk az 5. helyen végeztek, a lányok azonban csak 7-iek lettek.

A budapesti pontversenyben a felnőttek a 7. helyre, az ifjúságiak a 3. helyre kerültek, viszont a serdülők a tavalyi 6. helyről a 9-re estek vissza. A serdülő CSB első csoportjában a fiúk a 8., a lányok pedig a 7. helyet szerezték meg. A sportiskolai felmérés CSB-n a fiúk a 10., a lányok pedig a 7. helyre kerültek.

BVSC. Minősített versenyzők száma kettővel 31-re emelkedett. A magasabb minősítésűek százaléka a tavalyi 3 %-ról 19 %-ra emelkedett, mert aranyjelvényesek száma 6 lett. A férfi felnőtt pontversenyben 4 ponttal az 50. helyen végeztek, a női felnőtteknél pedig 9 ponttal a 27. helyen. A férfi ifjúságiak a tavalyi 33. helyről a 29. helyre léptek előre, a női ifjúságiak viszont a 20. helyre estek vissza. Serdülővonalon a fiúk a tavalyi 70. helyről a 26-ikra, a lányok pedig az 55-ről a 24-ikre jutottak. Az országos ifjúsági CSB-n csak a lányok indultak és a 8. helyen végeztek. Az országos sportiskolai ellenőrző versenyen nem álltak ki teljes csapattal.

Budapesti viszonylatban a felnőtt bajnoki pontversenyben 46 pontot szereztek, ezzel a 13. helyre jutottak. Ifjúságiaknál a 10. helyen, serdülőknél pedig a tavalyi 0 ponttal szemben 191 pontot szereztek, mellyel a 8. helyre jutottak. A sportiskolai felmérés CSB-n nem álltak rajthoz.

Az eddig felsorolt és ismertett budapesti atlétikai szakosztályok az országosan kiemeltek voltak. A következők tartoznak tulajdonképpen a budapesti Szövetség hatáskörébe.

A BEAC megőrizte eddigi legeredményesebb egyetemi atlétikai szakosztály jellegét, bár pályakörülményei sok nehézséget okoztak és hátráltatták munkájukat. Minősített versenyzőinek

száma 2 fővel gyarapodott, ezen belül a három legmagasabb minősítésű szintű versenyzők száma 10-ről 13-ra emelkedett, de az ezzel elért százalékarányuk a budapesti átlagszint alatt van.

Az országos felnőtt férfi bajnoki pontversenyben megőrizték 3. helyüket ugyanúgy, mint a nők a 10.-et. A férfi ifjúságiak alapos visszaesést mutattak a tavalyi 19. helyről a 30.-ra. A női ifjúságiak egy hellyel előbbre léptek, 32. helyen végeztek. Serdülő fiú vonalon nem értek el pontot, a lányok 6 ponttal a 38. helyet szerezték meg.

Az országos összetett pontversenyben a 8. helyen végeztek, így a legeredményesebb "B" kategóriás egyesületnek bizonyultak.

A budapesti bajnoki pontversenyben minden vonalon gyengébben szerepeltek. A felnőttek 6. /tavalyi 4./, ifjúságiak a 12. /tavalyi 11./, a serdülők pedig a 14. /tavalyi 13./ helyen végeztek. A serdülő CSB-n nem indítottak csapatot.

Általában elmondható, hogy felnőtt vonalon a szakosztály tevékenysége jó, viszont gyenge a serdülők nevelése terén elért eredményük.

MTK-VM. A két egyesület fúziója miatt a szakosztály lehetőségei megjavultak. Minősített versenyzők száma 82 fő, mely egyezik a tavalyi két szakosztály minősítetteinek számával.

Az országos bajnoki pontversenyben a felnőtt férfiak megtartották tavalyi 5. helyüket, a nők a 34. helyen végeztek. A férfi ifjúságiak a 23. helyről az 52. helyre estek vissza, a nők pedig megtartották előző évi 39. helyüket. Sokat fejlődtek a serdülő fiúk, hiszen a 17. helyen végeztek, a lányok azonban csak 1 pontot tudtak hozni, mellyel az 56. helyre jutottak. Az országos ifjúsági CSB-n nem indultak, a sportiskolai ellenőrző versenyen a 19. helyet szerezték meg.

A budapesti bajnoki pontversenyben a felnőttek ismét a 8., az ifjúságiak a 8. helyről a 13. helyre estek, míg a serdülők a 6. helyet szerezték meg. A serdülő fiú CSB-n negyedik lettek, míg a lányok veretlenül nyerték a második csoport elsőségét. A sportiskolai felmérő CSB-n a fiúk a 7., a lányok a 6. helyen végeztek.

Bp.Építő. Ebben az évben minősített versenyzők száma 55-ről 61 főre emelkedett. A három legmagasabb minősítésű versenyzők száma változatlanul csak 5.

Az országos bajnoki pontversenyben a férfi felnőttek a 11., a női felnőttek a tavalyi 17.-ről a 11.-re léptek előre. Ugyancsak javult a férfi ifjúságiak helye: a tavalyi 56-ról a 44.-ik helyre. Női ifjúsági versenyzők a tavalyi 7. helyről a 21.-re, a fiú serdülők a 39-ről az 59-re, a lányok a 16-ról a 36-ra csúsztak vissza. Az összesített pontversenyben a 21. helyen végeztek.

A budapesti bajnoki pontversenyben a felnőttek a 11., az ifjúságiak a 8., a serdülők a 11. helyen végeztek. A serdülő CSB-ben a fiúk a második csoportban 5., a lányok a 2. helyen végeztek. Sportiskolai felmérő CSB-n először vettek részt, mégpedig a fiúk a 12., a lányok pedig a 10. helyet szerezték meg.

Általában csak a felnőtteknél tapasztalható javulás, utánpótlásuk gyenge.

Ganz Máva. Minősített versenyzők száma két fővel 90-re csökkent, a három legmagasabb minősítésű versenyzők száma a tavalyi 3 %-ról 8 %-ra emelkedett, ezen belül aranyjelvényesek száma 3-ről 7-re nőtt.

A felnőttek a bajnoki pontversenyben visszaestek: a férfiak a 22., a nők a 30. helyre. A férfi ifjúságiak viszont felkerültek a 24., a nők pedig a 13. helyre. A serdülő fiúk 6 helyet javultak s így 20-ikak lettek, míg a serdülő lányok a 16. helyről a 35-re estek vissza. Az országos ifjúsági CSB-n a B osztályban a férfiak a 6., a nők a 9. helyen végeztek. Az országos sportiskolai ellenőrző versenyben a 27. helyet érték el.

A budapesti bajnoki pontversenyben a felnőttek 4 helyet estek vissza, 14-iek lettek, az ifjúságiak az 5. helyre jöttek fel, serdülőknel azonban csak a 10. helyet tudták megszerezni. A serdülő CSB-ben a fiúk 9., a lányok a 8. helyen végeztek. A sportiskolai felmérő CSB-n a fiúk a 9., a lányok pedig a 8. helyen végeztek. A szakosztály az utóbbi évben feltehetően fejlődött, de utánpótlás terén kissé elmaradtak.

MAFC. Minősített versenyzőinek létszáma 3 fővel 71-re csökkent. De csökkent a legmagasabb három minősítésű versenyzők százaléka is 8-ről 5.5 %-ra.

Az országos bajnoki pontversenyben a felnőtt férfiak a 16., a nők a 12. helyen végeztek. A férfi ifjúságiak a tavalyi 29. helyről a 18. helyre jutottak, míg a nők pont nélkül állnak. A serdülő fiúk 13 hellyel léptek előre a 36. helyre, a lányok nem szereztek pontot. Az országos ifjúsági CSB-n az idén sem indultak, a sportiskolai ellenőrző versenyen 29-iek lettek.

A budapesti bajnoki pontversenyben a tavalyinál jobban szerepeltek, mert a felnőttek a 12. helyről a 10-ikre, az ifjúságiak a 15-ikre léptek előre. A serdülők viszont egy hellyel hátrább csúsztak: a 15. helyre. Serdülő CSB-n nem indultak.

BKV Előre. Minősített versenyzők száma kettővel 60-ra csökkent. A három legmagasabb minősítésű versenyzők száma 4 maradt, mely az átlag alatti. A felnőtt férfi bajnoki pontversenyben visszaestek a 19. helyre, míg a nők hat hellyel előbbre kerültek, 36-ikak lettek. A férfi ifjúságiak a 14., a nők a 8. helyen végeztek. Viszont gyengén szerepeltek a serdülők. A fiúk a 36. helyre estek vissza, a lányok nem szereztek pontot.

Az országos ifjúsági CSB-ben a férfiak és a nők a B osztályban a 8. helyen végeztek. Az országos sportiskolai ellenőrző versenyen elért 141 pontjukkal több B kategóriás szakosztályt előztek meg.

A budapesti felnőtt bajnoki pontversenyben ismét a 12.-ikek lettek, az ifjúságiaknál a 9. helyre estek vissza, míg a serdülők a 12. helyet szerezték meg. A serdülő CSB-ban a 2. csoportban a fiúk a 3., a lányok az élcsoporthoz a 9. helyet szerezték meg. A sportiskolai felmérő versenyen nem indultak.

A szakosztály évi munkája pozitív és negatív is. A serdülő utánpótlás nevelésben kell sokat javulniuk.

TFSE. Speciális helyzetben lévő szakosztály, hiszen főiskolásokkal rendelkeznek, így csak a felnőtt korosztályban lehet őket értékelni. Minősített versenyzőik száma egy fővel gyarapodott. A legmagasabb minősítésű versenyzőik száma 4-ről 8-ra emelkedett.

A férfi felnőtt a tavalyi 11. helyről a 12-re estek vissza, míg a nők a 3-ról a 4-re. Budapesti vonatkozásban megtartották 5. helyüket.

Bp.Póstás. Minősített versenyzőik száma 24-ről 18 főre csökkent. Továbbra is 2 aranyjelvényes versenyzőjük van. A bajnoki pontversenyekben csak a férfi ifjúságiak szerezték 11 pontot, mely révén az 56. helyre kerültek. Az összesített pontversenyben a 76. helyen végeztek. Az országos sportiskolai ellenőrző versenyen a 19-ikek lettek.

A budapesti felnőtt bajnoki pontversenyben nem szerezték pontot. Az ifjúságiak megtartották 14. helyüket, a serdülők viszont csak a 19. helyen végeztek. A serdülő CSB-ban a második csoportban a fiúk 4., illetve a 7. helyet érték el. A sportiskolai felmérő CSB-n a fiúk és a lányok is a döntő utolsó helyét szerezték meg.

Sajnos, a szakosztály ebben az évben nem váltotta be a reményeket. Egy edzőre mindössze 3,6 minősített versenyző jut, mely egyike a legalacsonyabb aránynak Budapesten.

Törekvés. Minősített versenyzőik száma 2 fővel emelkedett, így elérték a 20-as számot. A tavalyi egy aranyjelvényes helyett 2 lett. A férfi ifjúsági pontversenyben a 65. helyre estek vissza. Serdülő fiúknál viszont a 28. helyre léptek előre. A nők továbbra sem szerezték pontot.

A budapesti felnőtt bajnoki pontversenyben a 15., ifjúságiaknál a 16., serdülőknél a 13. helyet szerezték meg. Egy edzőre 10 minősített versenyző jut, mely jobb a budapesti átlagnál. Bár jó állapotú pályájuk és két lelkes edzőjük van, nem tudnak lényegesen előbbre lépni.

Vasas Izzó. Minősített versenyzőik száma 4 fővel emelkedett, 16 lett, melyet 4 edző ért el. A felnőtt férfi bajnoki pontversenyben 2 pontot értek el, mellyel az 54. helyen végeztek. A férfi ifjúságiak 11 ponttal az 56.-ikak lettek.

A budapesti bajnoki pontversenyben a felnőttek nem szerezték pontot, az ifjúságiak a 17. helyen végeztek, míg a serdülők a 16. helyet szerezték meg, az előző évi pontnélküliség után. A serdülő CSB második csoportjában a fiúk a 7., a lányok a 6. helyen végeztek.

A szakosztály munkájával nem lehetünk elégedettek.

Testvériség. Minősített versenyzőinek száma 21 főre emelkedett, de országos bajnoki pontot nem értek el. A budapesti pontversenyben az ifjúságiak a 18., a serdülők a 17. helyen végeztek. Ez fejlődést mutat, de a Testvériségtől többet várhatunk.

Bp.Medosz. Ebben az évben 13 minősített versenyzője volt és mindössze egy ezüstjelvényes! Országos bajnoki pontot nem szerezték. A budapesti pontversenyben a felnőttek 6 ponttal a 17., az ifjúságiak 7 ponttal a 22. helyen végeztek.

VM Közért. Ebben az évben 18 minősített versenyzője volt, mely kis visszaesést jelent. Csak az országos ifjúsági férfi pontversenyben szerezték pontot. A budapesti pontversenyben szintén az ifjúságiak szerezték pontot: 5-öt, ezzel a 20. helyen végeztek.

A szakosztálytól több eredményt várunk, elsősorban az utánpótlás nevelés területén.

Zalka FSE. Az országos férfi felnőtt pontversenyben az 58. helyen, a budapesti pontversenyben a 16. helyen végeztek. Véleményünk: az ilyen főiskolán nagyobb atlétikai életet kellene kialakítani.

III.ker.TTVE. Az új szakosztály versenyzőivel találkoztunk versenyeken és bajnokságokon is. Rendeztek versenyt is szép sikerrel. A budapesti bajnoki pontversenyben az ifjúságiak a 21., míg a serdülők a 18. helyen végeztek. További jó munkát kívánunk nekik.

Budapesten megalakult több új szakosztály, de versenyzőkkel versenyeken nem találkoztunk.

Különleges helyzete miatt kell foglalkoznunk a KSI atlétikai szakosztályával. A MASZ határozata értelmében a szakosztály munkája a bajnoki pontversenyben nem kerül értékelésre, nem vett részt az országos CSB-ben. Teljesítményét csak a budapesti pontverseny és a budapesti CSB mutatja.

A budapesti ifjúsági pontversenyben a BHSE mögött a második helyet szerezték meg. A serdülők viszont a tavalyi első helyükről a másodikra szorultak. A serdülő CSB-ben mindkét nem győzött. A sportiskolai felmérő CSB-n ugyancsak mindkét nem első lett. Minősített versenyzőik száma 125 főre nőtt. Az aranyjelvényesek száma 12, kettővel több, mint tavaly. Ezzel a BHSE és az U. Dózsa mögött a harmadik helyen állnak.

A KSI-n kívül Budapesten 14 szakosztály rendelkezik sportiskolai részleggel, amelyekben 19 fő és 55 mellékfoglalkozású edző dolgozik. Összesen 2344 fővel foglalkoznak. Ebből aranyjelvényes 29, ezüstjelvényes 142, bronzjelvényes 336 fő, összesen 507.

Az írásos beszámoló külön értékeli a sportiskolák anyagi ellátottságát, annak felhasználását és arányát egy-egy sportolóra, külön a minősítettekre. Ugyanígy foglalkozik az edzők

bérezésével, az egy sportiskolai versenyzőre jutó edzői bérrel, melyek igen különbözőek, de semmiképpen sincsenek arányban a hozott eredményekkel. Megállapítja végül, hogy nem megfelelő a követelményigény a sportiskoláktól és jövőben ezen változtatni kell.

Végezetül megemlékezik a BTSH vezetőségével való jó kapcsolatról, az onnan kapott segítségekről. Megállapítja, hogy igen jó a kapcsolat a Magyar Atlétikai Szövetséggel. Kéri mindkét szerv további támogatását és segítségét.

A beszámoló jelentés mellé csatolva egy kimutatást találtunk, melyből megállapítható, hogy a budapesti atlétikai szakosztályoknak hány minősített versenyzőjük volt az elmúlt évben és mennyi sportolójuk szerzett minősítést az 1975. év folyamán. Összegezve az adatokat, Budapesten tavaly 1584 minősített atléta volt, az idén 1649.

A jelentéshez csatolta a budapesti szövetség az 1976. évi programját, melyet teljes egészében az alábbiakban közlünk:

"Az OTSH-nak az atlétikai sportággal kapcsolatos állásfoglalása meghatározó jellegű továbbra is a Budapesti Atlétikai Szövetség tevékenységét illetően. Az 1975. év elsősorban az alapok lerakásának kezdetét jelentette, amelyre a következő években - így az 1976.-ban kezdődő V. éves terv során - kell felépíteni az atlétikai sportág azon felépítményét, mely lehetővé teszi a sportág dinamikus fejlesztését. Kiemelkedő figyelmet kell fordítani az 1976. évi montreali, de már az 1980. évi moszkvai olimpiai játékokra való felkészülésre.

A Szövetség programjában ezért minden olyan feladatnak szerepelnie kell, amelyek nélkül a sportág fejlődése, a nemzetközi színthez való felzárkózása nem lehetséges. Az 1976. év ezért fokozottabban a munka, elsősorban a tervezőmunka éve kell, hogy legyen a jövő széles alapjainak megteremtésében. Ez a követelmény szükségessé teszi az atlétikával foglalkozó aktívák megszokozását, valamint azt, hogy minden funkciót vállaló végre is hajtsa az általa vállalt feladatokat.

A sportág fejlődése érdekében a következő feladatokat kell megoldani az Elnökségnek:

1. Be kell fejezni 1976-ban az atlétika budapesti középírányító szerveinek megerősítését olyan mértékben, hogy azok szervezési és végrehajtási feladatukat minden vonatkozásukban jól meg tudják oldani.
2. A meglévő, nem kiemelt budapesti atlétikai szakosztályok részére kidolgozott séma szerinti vezetés megteremtésében segítséget nyújtani az egyesületek vezetése részére.
3. A Budapesti KISZ Bizottsággal olyan munkakapcsolat kiépítése, amely segítséget nyújt Szövetségünknek az atlétika krónikus káderhiányának fokozatos megszüntetésében.
4. Megfelelő javaslat készítése a jelenleg már működőképes atlétikai pályákra. Társadalmi, egyesületi, vagy iskolai atlétikai szakosztályok létesítése.
5. Javaslat kidolgozása az atlétika budapesti "fehér foltjainak" fokozatos megszüntetésére.
6. Állandó figyelemmel kísérése a sportiskolai részlegek szakmai munkájának, különös tekintettel a sokoldalú képességfejlesztés elvének betartására. Figyelemmel kell kísérni a sportiskolák nyári iskolai szünidei tevékenységét. Meg kell követelni a tanmenet szerinti munkát és az évente végrehajtandó "vizsga-verseny" megtartását.
7. Lényegesen javítani kell a tehetségek felkutatásának lehetőségein, megfelelő propagandával növelni kell a tehetségek előbukkanását szolgáló különböző versenyformákat.
8. Létre kell hozni az 1980-as olimpiai kereteket és a keret tagjait valóban "olimpiai szintű" edzőmunkára kell fogni. Ennek személyi, anyagi és tárgyi feltételeit is biztosítani kell.
9. Céltámogatások adásával javítani kell az atlétikai sportág fejlesztéséhez szükséges anyagi eszközöket. A nyújtott támogatás eredményes felhasználását - menet közben is - folyamatosan figyelemmel kísérni.
10. Új alapokra kell helyezni a Budapesti Atlétikai Szövetség bizottságainak tevékenységét. Operatív, szervezeti és szakmai munka segítését nyújtó bizottságokra van szükség.
11. Folyamatos ellenőrzést kell gyakorolni az atléta edzők munkája felett, az egyesületek vezetésével együttműködve. El kell érni, hogy a szakmai munka mennyiségileg és minőségileg is ugrásszerűen javuljon. Megfelelő rendszabályokat kell folyamatosítani a szakmai munka területén eluralkodott fásultság felszámolására.
12. Minden törvényes eszközzel oda kell hatni, hogy a követelményrendszerbe tartozók valóban teljes mértékben hajtsák végre a részükre előírt foglalkozásokat. A budapesti csapatok összeállításánál nem szabad figyelembe venni olyan versenyzőket, akik nem a követelményrendszerben előírtak szerint végzik edzőmunkájukat.
13. Lényegesen meg kell javítani a sportágban folyó nevelési munkát, érvényt kell szerezni a szocialista nevelési elveknek.
14. A szakmai munka megjavítása céljából gyakorlati lépéseket kell tenni az edzők szakmai ismereteinek fejlesztése céljából.
15. Javítani kell az atlétikai versenyek rendezésének színvonalán új, érdekes versenyrendezési formákat kell keresni és bevezetni.
16. Központi irányítást kell bevezetni Budapesten az atlétikai versenyek időpontjainak megválasztása területén. Kerülni kell a 3-4 versenynek egy időpontban történő megrendezését.
17. Javítani kell a versenybíráskodásban - a versenybíróknak változtatni kell hozzáállásukon - munkájuk során az atlétika propagandistáivá is kell válniuk."

Befejezésként feltétlenül meg szeretném említeni, hogy a budapesti szövetség beszámolója előkészítésénél, összeállításánál, végso formába öntésénél a legnagyobb munkát maga a szövetség elnöke: Koltai László végezte. Ugy érzem, mindenképpen köszönetet kell mondani fáradozásáért, lelkes munkájáért, mindenre kiterjedő figyelméért. Sok sikert kívánunk az elkövetkező évben.

Farkas Pál

Szövetségi közlemények

/MEGJEGYZÉS: A Magyar Atlétikai Szövetség utasítására közöljük az alábbi hivatalos részt. Ugyanis a minden évben megjelenő zsebkönyv nyomdai kapacitás hiánya miatt csak késve kerülhet a sportkörökhöz, az atlétikai szakosztályokhoz, a szakosztályok vezetőihez, ezért volt szükséges lapunkban megjelentetni./

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG 1976. ÉVI TERÜLETI FELNÖTT, IFJUSÁGI ÉS SERDÜLŐ MEZEI BAJNOKSÁGÁNAK VERSENYKIÍRÁSA

1. A bajnokság célja: A mezei versenyek sorozatában lehetőséget biztosítani a felnőtt, ifjúsági és serdülő versenyzők részére az eddigi alapozó munkájuk lemeréséhez, a versenyidőszakra való további felkészüléshez, a bajnokság eldöntéséhez, a serdülő "B" /1962-63/ kategóriájú versenyzőknél pedig az országos bajnokságra való feljutást eldönteni.

2. A bajnokság helye és ideje:

I. Terület:	/Győr-, Komárom-, Fejér megye/	Székesfehérvár
II. Terület:	/Vas-, Zala-, Veszprém megye/	Szombathely
III. Terület:	/Baranya-, Somogy-, Tolna megye/	Kaposvár
IV. Terület:	/Pest-, Nógrád-, Heves megye/	Dunakeszi
V. Terület:	/Borsod-, Szabolcs-, Hajdú megye/	Nyíregyháza
VI. Terület:	/Szolnok-, Bács-, Békés-, Csongrád megye/	Szeged

1976. március 14.

3. A bajnokság rendezője: A MASZ által megbízott megyei TSH atlétikai szövetsége.

A versenybírószám elnöke:	I. terület: Kammel Antal
	II. terület: Szilágyi József
	III. terület: Villányi Nándor
	IV. terület: Rusits Ödön
	V. terület: Bányai István
	VI. terület: dr. Reigl Endre

4. A bajnokság résztvevői: A bajnokságon részt vehetnek azok a férfi és női felnőtt, ifjúsági és serdülő "A" és "B" kategóriájú versenyzők, akik érvényes sportorvosi engedéllyel, valamint sportegyesületi tagsági könyvvel rendelkeznek és egyesületük őket a bajnokságra szabályszerűen nevezte.

5. Versenyszámok:

Férfi felnőtt	kb. 9.000 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1957/	kb. 7.500 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1958/	kb. 6.000 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1959/	kb. 6.000 m	egyéni és hármas csapat
Fiú serdülő /1960/	kb. 5.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1961/	kb. 5.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1962/	kb. 3.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1963/	kb. 3.000 m	egyéni és négyes csapat
Női felnőtt /1957-től/	kb. 2.500 m	egyéni és hármas csapat
Női ifjúsági /1958/	kb. 2.000 m	egyéni és hármas csapat
Női ifjúsági /1959/	kb. 2.000 m	egyéni és hármas csapat
Leány serdülő /1960/	kb. 1.800 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1961/	kb. 1.800 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1962/	kb. 1.500 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1963/	kb. 1.500 m	egyéni és négyes csapat

6. Nevezés: A versenyzőket az egyes korcsoportokban egyénileg kell nevezni. Az indulók száma nincs korlátozva. Csapatot külön nevezni nem kell.

A nevezéseket 1976. március 3-ig kell a rendező megyei TSH atlétikai szövetségéhez elküldeni. A nevezéseken a versenyző születési évét fel kell tüntetni! A verseny kezdési időpontját úgy kell megállapítani, hogy szállásköltség ne merüljön fel.

7. A helyezések eldöntése: Az egyéni bajnokság győztese az a versenyző, aki a távot a szabályoknak megfelelően végigfutotta és elsőnek haladt át a célon. Holtverseny esetén a versenyzők együttesen viselik a bajnoki címet.

Csapatversenyben az a győztes csapat, amelynek legjobb 4, vagy 3 versenyzője együttesen a legkevesebb helyezési pontszámot éri el. A helyezési pontszámot a befutás sorrendje adja. Egyenlő pontszám esetén az a csapat ér el jobb helyezést, amelyiknek negyedik, illetve harmadik versenyzője ér hamarabb a célba.

8. Költségek: A rendezési költségeket a megyei TSH, a részvételi költségeket a sportegyesületek fedezik.

9. Díjazás: A versenyszámok győztesei elnyerik a "Magyar Népköztársaság területi mezei futóbajnoka", csapatversenyben a "Magyar Népköztársaság területi mezei futóbajnok csapata" címet. Az első három egyéni helyezett és az első három csapat tagjai éremdíjazásban részesülnek.
10. Egyéb: Az 1500 méteres távon induló leány versenyzők szöges cipőt nem használhatnak. A versennyel kapcsolatos tudnivalókat az egyesületeknek a rendező megyei szövetség 1976. február 1-ig köteles megküldeni.

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG 1976. ÉVI FELNÖTT, IFJUSÁGI ÉS SERDÜLŐ FÉRFI ÉS NŐI MEZEI BAJ-

NOKSÁGÁNAK VERSENYKIÍRÁSA

1. A bajnokság célja: A mezei versenyek sorozatában lehetőséget adni a felnőtt, ifjúsági és serdülő versenyzők részére az eddigi alapozó munkájuk lemeréséhez, a versenyidőszakra való további felkészüléshez, a bajnokság eldöntéséhez.

2. A bajnokság helye és ideje: Dunakeszi, 1976. március 28.

3. A bajnokság rendezője: a Magyar Atlétikai Szövetség.

A versenybírószám elnöke: Mátraházi Imre
helyettese: Koltai László
titkárai: Baráth Béla
Sebő Attila

4. A bajnokság résztvevői: A bajnokságon részt vehetnek azok a férfi és női felnőtt, ifjúsági és serdülő "A" kategóriájú versenyzők, akik érvényes sportorvosi engedéllyel, valamint sportegyesületi tagsági könyvvel rendelkeznek és egyesületük őket a bajnokságra szabályszerűen nevezte.

A serdülő "B" /1962-1963/ kategóriájú versenyzők közül azok indulhatnak, akik az előbbi feltételeknek megfelelnek és a budapesti, vagy a vidéki területi bajnokságokon 1-6. egyéni helyezést szereztek. Jogosultak továbbá az indulásra a budapesti bajnokság 1-4., a vidéki területi bajnokságok 1-3. csapathelyezést elért egyesületek 5-5 versenyzője.

A versenyzők csak annak a korcsoportnak a versenyszámaiban indulhatnak, ahová évfolyamuk szerint tartoznak.

5. Versenyszámok:

Férfi felnőtt /1956-től/	kb. 12.000 m	egyéni és négyes csapat
Férfi felnőtt /56,55,54/	kb. 9.000 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1957/	kb. 7.500 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1958/	kb. 6.000 m	egyéni és hármas csapat
Férfi ifjúsági /1959/	kb. 6.000 m	egyéni és hármas csapat
Fiú serdülő /1960/	kb. 5.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1961/	kb. 5.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1962/	kb. 3.000 m	egyéni és négyes csapat
Fiú serdülő /1963/	kb. 3.000 m	egyéni és négyes csapat
Női felnőtt /1957-től/	kb. 3.000 m	egyéni és hármas csapat
Női ifjúsági /1958/	kb. 2.200 m	egyéni és hármas csapat
Női ifjúsági /1959/	kb. 2.200 m	egyéni és hármas csapat
Leány serdülő /1960/	kb. 1.800 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1961/	kb. 1.800 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1962/	kb. 1.500 m	egyéni és négyes csapat
Leány serdülő /1963/	kb. 1.500 m	egyéni és négyes csapat

6. Nevezés: A versenyzőket a felnőtt és ifjúsági korcsoportban, a serdülő "A" kategóriában egyéniül nevezni kell. Az indulók száma nincs korlátozva. Csapatot külön nevezni nem kell.

A serdülő "B" kategóriában az indulásra jogosult csapatok versenyzőit név szerint kell nevezni. Hét versenyző nevezhető, de ezek közül csak öt indulhat. Egyéni helyezéssel indulási jogot szerzett versenyzőt, ha egyesülete csapatot nem indít, külön nevezni nem kell.

Az egyéni helyezést elért versenyző, amennyiben egyesületének csapata van, kötelezően csapattag, a csapatlétszámba beszámít.

A nevezéseknek 1976. március 18-án 17.00 óráig kell a Magyar Atlétikai Szövetségbe beérkezni. Késve érkezett nevezéseket a szövetség nem fogad el. A nevezéseken a versenyző születési évét is fel kell tüntetni.

7. A helyezések eldöntése: Az egyéni bajnokság győztese az a versenyző, aki a távot a szabályoknak megfelelően végig futotta és elsőnek halad át a célon. Holtverseny esetén a versenyzők együttesen viselik a bajnoki címet.

Csapatversenyben az a győztes csapat, amelynek legjobb 4, vagy 3 versenyzője együttesen a legkevesebb helyezési pontszámot ér el. A helyezési pontszámot a befutási sorrend adja. Egyenlő pontszám esetén az a csapat ér el jobb helyezést, amelynek negyedik, illetve harmadik versenyzője hamarabb ér célba.

8. Költségek: A rendezési költségeket a Magyar Atlétikai Szövetség, a részvételi költségeket a sportegyesületek fedezik.

9. Díjazás: A versenyszámok győztesei elnyerik a "Magyar Népköztársaság mezei futóbajnoka", a csapatversenyben a "Magyar Népköztársaság mezei futóbajnok csapata" címet. Az első három egyéni helyezett és az első három csapat tagjai éremdíjazásban részesülnek.

A felnőtt versenyszámok 1-3. helyezettjei tiszteletdíjat kapnak.

10. Egyéb: Az 1500 méteres távokon induló leány versenyzők szöges cipőt nem használhatnak. A versennyel kapcsolatos tudnivalókat a nevező egyesületeknek a MASZ megküldi.

AZ "A" CSOPORTOS SPORTISKOLÁK 1975. ÉVI ÉRTÉKELESE

Sor-szám	N é v	SI ellen- őrz.ver.	Serd."A"	Serd."B"	%-os	Minősítés	Össz- pont
1. /2/	Pécsi Városi	1 /140/	1 /70/	1 /70/	4 /64/	KIVÁLÓ	344
2. /7/	U.Dózsa	3 /132/	8 /56/	5 /62/	1 /70/	KIVÁLÓ	320
3. /5/	Tat.Bányász	4 /124/	6 /60/	4 /64/	3 /66/	KIVÁLÓ	314
4. /3/	DVTK	2 /136/	5 /62/	3 /66/	18 /36/	JÓ	300
5. /9/	Bp.Honvéd	6 /128/	2 /68/	8 /56/	12 /48/	JÓ	300
6. /24/	Debrecen Városi	7 /116/	7 /58/	10 /52/	8 /56/	JÓ	282
7. /6/	Szolnok Városi	10 /104/	16 /40/	2 /68/	6 /60/	JÓ	272
8. /16/	ZTE	8 /112/	9 /54/	7 /58/	15 /42/	JÓ	266
9. /27/	Nyíregyh.Városi	12 /96/	10 /51/	11 /50/	7 /58/	KÖZEPES	255
10. /8/	Kecskemét Városi	9 /108/	19 /34/	13 /46/	5 /62/	KÖZEPES	250
11. /12/	Bp.Vasas	11 /100/	18 /36/	9 /54/	10 /52/	KÖZEPES	242
12. /10/	Csepel	14 /88/	3 /66/	16 /40/	13 /46/	KÖZEPES	240
13. /4/	Dunaújv.Kohász	5 /120/	4 /64/	- /0/	11 /50/	KÖZEPES	234
14. /13/	Komlói Bányász	15 /84/	23 /26/	18 /36/	19 /34/	KÖZEPES	180
15. /27/	Székesfehérvár V.	13 /92/	13 /46/	- /0/	22 /28/	GYENGE	166
16. /14/	SZEOL	25 /44/	10 /51/	17 /38/	21 /30/	GYENGE	163
17. /18/	Szekszárd Városi	21 /60/	25 /21/	23 /26/	9 /54/	GYENGE	161
18. /31/	MTK-VM	18 /72/	20 /32/	12 /48/	32 /8/	GYENGE	160
19. /21/	Szombath.Haladás	17 /76/	14 /44/	- /0/	16 /40/	GYENGE	160
20. /22/	Győri Rába ETO	19 /68/	25 /21/	- /0/	2 /68/	GYENGE	157
21. /19/	Ganz Mávag	26 /40/	27 /18/	15 /42/	14 /44/	GYENGE	144
22. /10/	Soproni TC	16 /80/	33 /6/	21 /30/	23 /26/	GYENGE	142
23. /23/	Bp.Spartacus	27 /36/	15 /42/	24 /24/	17 /38/	GYENGE	140
24. /19/	Salgótarj.KSE	- /0/	17 /38/	6 /60/	24 /24/	GYENGE	122
25. /17/	Bcs.Előre Spartac.	23 /52/	12 /48/	- /0/	26 /20/	GYENGE	120
26. /33/	Pápai Textiles	29 /28/	22 /28/	14 /44/	27 /18/	GYENGE	118
27. /32/	Egri Dózsa	22 /56/	24 /24/	- /0/	20 /32/	ROSSZ	112
28. /15/	Gyulai SE	20 /64/	28 /16/	- /0/	28 /16/	ROSSZ	96
29. /26/	Bakony Vegyész	24 /48/	31 /10/	- /0/	29 /14/	ROSSZ	72
30. /34/	Ajkai Alumínium	31 /20/	29 /14/	20 /32/	34 /4/	ROSSZ	70
31. /25/	Kaposvári Városi	30 /24/	- /0/	22 /28/	31 /10/	ROSSZ	62
32. /27/	FTC	- /0/	30 /12/	19 /34/	30 /12/	ROSSZ	58
33. /35/	BVSC	- /0/	21 /30/	- /0/	25 /22/	ROSSZ	52
34. /30/	MAFC	28 /32/	32 /8/	- /0/	33 /6/	ROSSZ	46

A "B" CSOPORTOS SPORTISKOLÁK 1975. ÉVI ÉRTÉKELESE

Sor-szám	N é v	SI ellen- őrz.ver.	Serd."A"	Serd."B"	%-os	Minősítés	Össz- pont
1. /3/	Groszl.Bányász	1 /88/	9 /26/	1 /44/	1 /44/	KIVÁLÓ	202
2. /6/	Ceglédi VSE	3 /80/	3 /39/	4 /38/	7 /32/	JÓ	189
3. /2/	Váci Híradás	5 /72/	5 /36/	2 /42/	6 /34/	JÓ	184
4. /4/	Kazincb.Vegyész	4 /76/	7 /31/	3 /40/	11 /23/	JÓ	170
5. /7/	Balassagy.SE	6 /68/	6 /34/	5 /36/	13 /20/	KÖZEPES	158
6. /9/	Győri Dózsa	11 /48/	2 /42/	- /0/	2 /42/	KÖZEPES	132
7. /8/	Ózdi KSE	12 /44/	1 /44/	- /0/	3 /40/	KÖZEPES	128
8. /11/	Gödöllői EAC	10 /52/	3 /39/	- /0/	8 /30/	KÖZEPES	121
9. /13/	Bajai SK	7 /64/	- /0/	6 /34/	17 /12/	KÖZEPES	110
10. /10/	Mosonmagyarov. V.	2 /84/	- /0/	- /0/	11 /23/	GYENGE	107
11. /15/	Nagyk.Olajb.	8 /60/	12 /22/	- /0/	14 /18/	GYENGE	100
12. /12/	Petőh.Kinizsi	9 /56/	- /0/	- /0/	4 /37/	GYENGE	93
13. /15/	BKV Előre	13 /40/	9 /26/	- /0/	10 /26/	GYENGE	92
14. /-/	BP.Építők	- /0/	7 /31/	- /0/	4 /37/	ROSSZ	68
15. /5/	BEAC	- /0/	9 /26/	- /0/	9 /28/	ROSSZ	54
16. /-/	Tapolca Bauxitb.	17 /24/	13 /19/	- /0/	19 /8/	ROSSZ	51
17. /14/	Mohácsi TE	14 /36/	- /0/	- /0/	16 /14/	ROSSZ	50
18. /1/	Nagyk.Pedagógus +	16 /28/	13 /19/	- /0/	- /0/	ROSSZ	47
19. /17/	Hajdúnánás V.	15 /32/	- /0/	- /0/	20 /6/	ROSSZ	38
20. /-/	Bp.Póstás	18 /20/	- /0/	- /0/	15 /16/	ROSSZ	36
21. /-/	Csepel Autó	19 /16/	- /0/	- /0/	18 /10/	ROSSZ	26
22. /-/	Dunakeszi	- /0/	- /0/	- /0/	21 /4/	ROSSZ	4
23. /-/	Balatonfüred +	- /0/	- /0/	- /0/	- /0/	ROSSZ	0
/-/	Szentendre +	- /0/	- /0/	- /0/	- /0/	ROSSZ	0
/-/	Várpalota +	- /0/	- /0/	- /0/	- /0/	ROSSZ	0

MEGJEGYZÉS: a +-tel jelölt sportiskolák nem küldték be jelentésüket !

Atlétikai Szakosztályok, Szakosztályvezetők, Edző Sporttársak!

Rövidesen megindul az atlétikai pályaidény. A versenynaptár szerint igen sokszor lesz szükség az összetett versenyek pontértékének kiszámításához az elmúlt évben kiadott

P O N T É R T É K T Á B L Á Z A T - r a ,

mely megvásárolható a Sportpropaganda üzletében /Bajcsy-Zsilinszky út 36-38/. Ára 30 forint.

Az 1975. évi felmérések tapasztalatai

Az 1975. évi felmérési tapasztalatok a középtávfutó utánpótlási keretnél

Az 1975-ben bevezetett követelményrendszer részeként a kerettag versenyzőknek meghatározott időközökben felmérésen kell részt venniük. Sok edző nem tartotta fontosnak a felméréseket. Elnézte, hogy tanítványa csak mintegy kötelezettségének eleget téve, hajtsa végre a felméréseket. Pedig ezek a felmérések - véleményem szerint - nagy segítséget nyújtanak az edzőtervezésben.

Középtávfutásban a fiataloknál a 10.000, illetve az 5000 m-es eredmény komoly mutatóként szerepel. Ez a két táv a fiúk, illetve a lányok aerob állóképességi szintjét mutatja meg.

Ezeket a felméréseket immár több éve végezzük, igaz, hogy széles körben kötelező jelleggel csak 1975. óta. Sokan idegenkedtek tőle, hosszúnak tartják a távot. A téli időszakban még valahogy elfogadja mindenki, viszont a nyári időben az edzők nagy része nem tartja fontosnak, sőt sokan egyenesen károsnak vélik. Az áprilisi felmérésnél - félremagyarázva a kiírást - a 10.000 m-t el is hagyták nagy örömmel és mintegy megkönnyebbülve. Pedig becsapják magukat. Talán már itt megkapták volna az első jelzést arról, hogy tanítványuk állóképességi szintje csökkenőben van. Tulajdonképpen arról van szó, hogy a télen keservesen megszerzett aerob állóképességet hagyják elveszni azért, mert a gyorsasági - és általában a minőségi - munka bővületébe esnek. Ez a megállapítás, hogy aerob állóképességi munkát a versenyzőidőszakban is szintén kell tartani, már unos-untalan elhangzik előadásokon, leírják szakcikkekben.

A felmérések adataival alátámasztva szeretném illusztrálni ezt a megállapítást.

Néhány versenyző felmérési adatai és a levont következtetés:

	XII.7.	A felmérési eredmények: I.3.	III.8.	VII.1.
Ruzicska Gyula	33:24	33:15	-	32:40
Ötvös Imre	38:40	37:40	36:02	33:40
Paróczai András	35:20	-	33:46	33:39
Jankó Ilona /5000 m/	-	-	19:06	18:41

Ha a felmérési eredményeket nézzük, láthatjuk, hogy valamennyi eredmény javuló tendenciát mutat.

Összehasonlításként ennek a négy versenyzőnek pályaaeredményeit vizsgáljuk meg:

Ruzicska Gyula	V.16.	3000 m	8:28.8	egyéni csúcs
	VIII.10.	3000 m	8:25.0	egyéni csúcs
Ötvös Imre	VI.18.	800 m	1:51.9	egyéni csúcs
	VIII.10.	800 m	1:50.0	egyéni csúcs
E mellett VII.25. és IX.24. között hatszor futott 1:50.0 és 1:51.1 között.				
Paróczai András	V.18.	800 m	1:51.9	egyéni csúcs
	VIII.31.	800 m	1:49.1	egyéni csúcs
Jankó Ilona	VI. hó	800 m	2:12.5	egyéni csúcs
	VIII.31.	1500 m	4:27.4	országos csúcs

E mellett augusztus-szeptember hónapokban sorozatban ért el ezekhez hasonló jó eredményeket.

A felsoroltakkal szemben ellentétet mutat főleg a női középtávfutóknál mért adat.

Felmérési eredmény:

	III.8.	VII.1.
Pólya Éva	19:03	20:10
Schmidt Andrea /2000 m/	7:21	7:27

Mindkét versenyző felmérési teljesítménye csökkent. Ez a versenyeredményekben is látható:

Pólya Éva	V.28.	800 m	2:15.5 és csak IX.25-n 2:14.6
Schmidt Andrea	VI.13.	800 m	2:12.3, VIII.8. 2:20 felett

A néhány kiragadott példából a következő tanulságokat szeretném levonni:

1. A felmérési próbák lelkiismeretes, a pillanatnyi tudásszintet mutató elvégzése nagy jelentőségű az edző számára.
2. A felmérések eredményei - szerintem - pontos magyarázatát adják egy-egy versenyző fejlődésének, visszaesésének, vagy egy helyben topogásnak.
3. Mint az aerob állóképesség mutatója, nagy segítséget nyújt az edző számára a több éves összevetésben is.

E rövid cikk keretében nem megtámadhatatlan törvényszerűségeket akartam levonni. Cél az volt, hogy főleg a fiatal középtávfutókkal foglalkozó edzők figyelmét felkeltsem és ha lehet, arra ösztönözsem őket, hogy versenyzőik felmérési adatait elemezzék, a példák felhasználásával igyekezzenek versenyzőjük munkájával kapcsolatban minél több helyes következtetést levonni.

4. A felmérési eredmények hiven tükrözték a versenyzők egész évi teljesítményét. Akiknél nem volt visszaesés, vagy javult a felmérési eredmény, azok a versenyzők az egész versenyzői pályájukon magas szintű teljesítményekre voltak képesek. Akiknél csökkent felmérési eredményük, azoknál stagnálás, vagy eredménycsökkenés mutatható ki.

Kovács Sándor

Az ugró ifjúsági válogatott keret 1975. évi felméréséről

Az Atlétikai Szövetség 1974. decemberétől kötelezően előírta valamennyi válogatott kerettag számára a rendszeres felmérést. A kerettagok egy részével központilag az Olimpiai Csarnokban végeztük el a felméréseket, a többi versenyző klubjában a többi felmérésre kötelezett /arany-, ezüstjelvényes, illetve I. és II. osztályú/ versenyzővel együtt került felmérésre.

A próbaszámok két típusra oszthatók:

- 1./ A felkészülési szint speciális mutatói.
- 2./ Törzsiszom gyakorlatok.

Az első csoport feladatai a különféle futó-ugró feladatok, melyek az ugróerő és ugrókészség szintjét tükrözik. A második csoport gyakorlatai olyan feladatokat tartalmaznak, amelyek az eredményes ugráshoz elengedhetetlenül szükséges törzsiszomat erejét ellenőrzik. E gyakorlatok beállításának elsődleges célja az volt, hogy rákényszerüljünk a törzs ilyen jellegű erősítésére. /Ezek a tesztek sokszor nem is voltak pontosan mérhetőek, így mint biztos felmérési támpontot nem is lehetett figyelembe venni, de rámutattak a hiányosságokra./

Jó lenne, ha minden edző ismerné a többi versenyző fizikális mutatóit is, mert meglátnák, hogy az élvonal hol tart, versenyzőjének hová kellene eljutni.

A versenyzők igen szívesen végezték el a felméréseket, hiszen valamennyi próba jó versengési lehetőséget biztosított, mind megpróbálta túlszárnyalni riválisát. /Az áprilisi felmérés a klubokban történt, és pont e versengés hiányának tudható be, hogy az eredmények általában gyengébbek a korábbiaknál./

Az ifjúsági válogatott keret ugrói közül a három legjobb távol-, illetve hármasugrót és a három legjobb magasugrót érdemes a felmérés tükrében is megvizsgálni. Valamennyien 1957-es születésűek, szerepeltek az ifjúsági válogatott viadalokon, az IBV-n és az ifjúsági ranglisták élén állnak. Felméréseinket közösen végeztük, így az eredmények egyforma körülmények között születtek.

	testsúly	testmagasság	1974.évi legjobb eredmény	1975.évi
Szalma László	80 kg	190 cm	691 cm	750 cm
Bakosi Béla	70 kg	180 cm	14.54 m	15.25 m
Horváth Zsolt	75 kg	186 cm	722 cm	728 cm
Varró Gábor	80 kg	200 cm	195 cm	210 cm
Józsa János	71 kg	193 cm	204 cm	208 cm
Jámbor József	66 kg	181 cm	205 cm	210 cm

A felmérések időpontjai: I. 1974. december 7.

II. 1975. január 3.

III. 1975. március 8.

IV. 1975. április 24-25.

Távolugrók:

Név		60 méter állórakkal	tizes ugrás ugró lábbal	30 m szökdelés idő/lépésszám	medicinlabda- dobás előre	medicinlabdado- bás hátra
Szalma László	I.	7.0 mp	31.90 m	4.7/10.5 = =1.64 /index/	14.60 m	13.20 m
	II.	6.9 mp	32.10 m	4.8/10.5 = =1.68	15.10 m	14.80 m
	III.	7.05 mp elektromos	31.70 m	5.1/10 = 1.7 elektromos	14.60 m	15.10 m
	IV.	7.1 mp salakon	30.80 m	4.8/10.5 = =1.68	14.15 m	15.55 m
Bakosi Béla	I.	7.0 mp	32.15 m	4.6/10.5 = =1.61	12.10 m	13.30 m
	II.	7.0 mp	32.10 m	4.9/10.5 = =1.71	13.00 m	12.60 m
	III.	7.22 mp elektromos	32.20 m	5.2/10 = 1.73 elektromos	12.10 m	10.80 m
	IV.	7.2 mp salakon	31.90 m	- - -	13.60 m	12.90 m
Horváth Zsolt	I.	6.6 mp	33.60 m	4.40/10 = =1.46	18.70 m	14.60 m
	II.	6.75 mp	31.60 m	4.40/11 = = 1.68	17.60 m	15.80 m
	III.	6.95 mp elektromos	33.50 m	4.75/10.5 = 1.68 elektromos	16.70 m	13.65 m
	IV.			sérült volt		

/A harmadik felmérésen a TFKI fotocellás időmérése elektromos mérés, s ez rontott az időeredményeken./

Magasugrók:

A táblázaton jól áttekinthető a versenyzők eredményének alakulása a négy felmérés alatt és jól összehasonlíthatók az egyes részeredmények a versenyzők között.

A súlyzóval végrehajtott felülést nem lehetett összehasonlításaként vizsgálni, mert a mozgás amplitudóját nem lehetett pontosan rögzíteni, a mérések olyan eltéréseket mutattak, hogy csak félrevezetnének bennünket.

		érintő ugrás 5 lépésről	mélybeugrás 70 cm-ről	mélybeugrás 100 cm-ről	6 lépésről 5 ugrás
Varró Gábor	I.	341 cm	313 cm	308 cm	- - -
	II.	341 cm	314 cm	311 cm	18.70 m
	III.	347 cm	330 cm	330 cm	19.80 m
	IV.	340 cm	316 cm	316 cm	19.90 m
Józsa János	I.	328 cm	311 cm	308 cm	- - -
	II.	329 cm	312 cm	309 cm	17.00 m
	III.	338 cm	326 cm	320 cm	sérült
	IV.	341 cm	326 cm	322 cm	17.01 m
Jámbor József	I.	323 cm	295 cm	295 cm	- - -
	II.	322 cm	295 cm	294 cm	17.40 m
	III.	343 cm	305 cm	308 cm	17.55 m
	IV.	335 cm	305 cm	304 cm	17.20 m

A Szövetség felmérte az elmúlt évi tapasztalatokat és 1976-ra némileg módosította azokat:

1. Csökkent a kötelező felmérések száma.
2. Csak olyan próbaszámok szerepelnek, amelyek teljesen objektíven tükrözik a felkészülési szintet.
3. A különböző versenyszámokban több azonos felmérési szám szerepel, melyek jó összehasonlítási alapot nyújtanak több versenyág között.

Remélhetőleg a "próbaév" után a rögzített kontrollszámok hosszú éveken át segítségünkre lesznek versenyzőink minél magasabb szintre való felkészítéséhez, néhány versenyág elmaradottságának felszámolásához.

Természetesen ez csak akkor jelenthet segítséget nekünk, edzőknek, ha az megszokottá, természetessé válik, akár egy edzésterv elkészítése, vagy a bemelegítés a versenyek, edzések előtt.

Ebben az esetben bármikor összehasonlíthatjuk versenyzőink fizikai állapotát az elmúlt időszakéval, más versenyzők képességszintjével és választ kapunk váratlan eredmény-visszaesésekre is.

Schulek Ágoston

A dobók felmérési tapasztalatai

Tíz évvel ezelőtt, amikor megbíztak a MASZ vezetői az utánpótlás és ifjúsági válogatott keretbe tartozó versenyzők tervszerű kiválasztásával és a felkészülés segítségével, elkezdtem megfelelő előtanulmányt folytatni. Az adott lehetőségeken belül áttanulmányoztam a Magyar Testnevelési Főiskola, a Magyar Atlétikai Szövetség könyvtárát, illetve dokumentációját, az akkor még a TF-től különálló Testnevelési Kutatóintézet anyagait is. Igyekeztem megfelelő támpontot, kiindulási alapot találni arra, hogy hogyan induljak el.

Sok szakemberrel, vezetővel, edzővel, testnevelővel beszéltem a fiatalok problémáiról. Hogyan lehet kiválasztani a legmegfelelőbb versenyzőket? Sokan csak az elért eredményeket említették. Néhány a testi adatokat /testmagasság, testsúly/. Mások az edző szemére hivatkoztak mondván: "minden az edző szemén múlik", így a megérzésre számított volna.

A tudományos színvonalú adatgyűjtést csak néhány szakkönyvben találtam. Mit és miért? Az - sajnos - elég szerteágazóan és kevés indokolással volt vázolva.

Ebben az időszakban a legnagyobb segítséget az adta, hogy az NDK-val elég szoros, rendszeres kapcsolataink voltak. Minden évben találkoztunk válogatott viadalok keretében, néha többször is /ORT-IBV/. A fiatalok foglalkoztatásának, versenyztetésének úttörői voltak. A rendszeres, szervezett foglalkoztatás azután természetesen felvetette a kiválasztás problémáját is. Tudományos alapossággal feltérképezték az egyes versenyszámok igényeit. Ezekhez megfelelő tesztvizsgálatokat állítottak össze, megteremtették a precíz felmérések lehetőségeit, több éven keresztül gyűjtötték az adatokat, azokat értékelték.

A leszűrt tapasztalatok alapján határozatokat hoztak az egyöntetű felmérésről az egész országra kiterjedően. A rendszeres, precíz felmérési és egyéb adatok minden klubnál megtalálhatók, míg a legjobbakról központi nyilvántartást vezetnek. A tapasztalatokat jelenleg titkos anyagként kezelik. De amíg ők sem voltak biztosak dolgukban, addig közlékenyebbek és érdeklődőbbek, tehát beszédesebbek voltak. Most már egy kialakult, csak némi finomítást igénylő módszerük van. Nem vitás, hogy a többiek "lassítása", "más vágányra" való irányítása a bevett gyakorlat. Mindezek ellenére éberren figyelnek és minden új módszert, eredményt megvizsgálják, értékelnek.

Tehát tíz évvel ezelőtt még nyitabb kártyákkal lehetett játszani, illetve némi bepillantást tehettünk. Az akkori tapasztalatok alapján próbáltam meg az objektívebb adatokra támaszkodva a tervszerűbb kiválasztást.

Minden edzőtábor kezdete előtt a dobó csoportot az alábbi elrendezésben mértük fel:

A beérkezés napján délelőtti általános képességfelmérés, majd délután az általános és speciális jellegű felmérés volt. Befejezésül az általános állóképességi ellenőrzést végeztük /terepfutás fiúknak 4, lányoknak 2 km/. A felmérés értékelése először csak összehasonlítás alapján történt. Az első táborozás óta eltelt fejlődést értékeltem, melyet az edzőtábori jelentésbe építettem be, így minden edző tudomást szerzett róluk.

A dobócsoport felmérési tapasztalatai alapján az egész utánpótlás és ifi keretnél szerveztük, majd végeztük továbbiakban a felmérést. Mivel éreztem, hogy az egyes felmérések nem minden esetben adnak hiú képet az adott versenyzőről, megpróbáltam az orvosokat segítség-

gűl hívni. Igyekeztek is segíteni a munkát, hiszen látták, hogy az előrelépésben segítségük is nélkülözhetetlen. Több edzettségi vizsgálatot végzett Szabóné dr. W. Sigríd, melyek 4-5 éven keresztül rendszeresen ismétlődtek. Óriási segítség volt, hogy a csontéletkori vizsgálatokkal meg tudtuk végre határozni a terhelhetőség mértékét.

A rendszeres - táborok alatti - orvosi vizsgálatok kiterjedtek a versenyzők általános és speciális egészségi állapotára és a speciális jellemzőkre. Az orvosi tapasztalatok eredményeit minden esetben megbeszéltük és konkrét javaslattal éltünk az egyesületi edzők felé a további munkát illetően. Sajnos, a későbbiek folyamán a személyi változások és a feltételek alakulása, a folyamatos, kialakult gyakorlat továbbfolytatását nem tette lehetővé. Voltak a Szövetség részéről is a felméréssel kapcsolatban túlzott egyesítési törekvések. Ezek lehet, hogy az általános elvnek jobban megfeleltek, de a kialakult gyakorlatot megváltoztatták, a vizsgálatok folyamatosságát, egyöntetűségét, hagyományait megszakították. Az új felmérési rendszer kidolgozói teljesen szakítottak az addig kialakult gyakorlattal és annak tapasztalatait nem vették figyelembe. Így most az új felmérési adatok gyűjtése van folyamatban.

A több évi adatok megfelelő kiértékelését, a tapasztalatok kiszűrését közben "elfelejtettük" megoldani. Az új felmérési tesztek értelmezésében, végrehajtásában sok vitatható, nem elég világos feladat volt.

A központi felméréseken kívül voltak a kötelező egyesületi felmérések. Így valóban szélesebb körben történhetett a "szűrés", csak hitelességükön lehetett néha kételkedni.

Vannak olyan helyek, ahol nem lehet megoldani a felméréseket, mert a lehetőségek nem adóttak, illetve azok végrehajtása másként történt. Ilyen esetben pedig az adatok félrevezetnek minket és nem adnak hű képet a valós helyzetről. A központi felmérések ideális feltételei és lehetőségei szinte minden esetben fejlődést jelentettek /kivéve a TFKI által végzett elektromos méréseket, melyek kizárták az emberi érzékszervek és reagáló képesség miatti időeltolódásokat. Így pontosabb, csak kevésbé összehasonlítható adatokat adott !/

Az 1975. évre kiírt, összeállított gyakorlatanyag próbafeladataival nem értettem egyet, mint ahogy az előzőekben már említettem. Ezt előre kell bocsátanom, ha esetleg túlzott kritikus szemmel értékelem azokat.

Most igyekszem az elmúlt év tapasztalatait pontonként összegyűjteni és közreadni:

- Hiányolom a folyamatos felmérést, az adatok tervszerű rögzítését és értékelését. Az értékelések eljuttatását az edzőkhöz.

- A felmérő gyakorlatanyagok meg gondolatlan változtatása káros és rossz.

- A gyakorlatok és a próbarendszer teljes egységesítését nem tartom helyesnek ! Ez alatt azt értem, hogy fiatal korban szélesebb spektrum, más jellegű gyakorlatanyagra van szükség, mint felnőtt korban. Másra és esetenként másként végrehajtva. Természetesen lehetnek megegyező gyakorlatok is.

- A serdülők felmérésének teljes különválasztása - teljesen más gyakorlatanyag végzése - a speciális szakági gyakorlatoktól nem indokolt dobó szempontból.

- Az 1975. év felméréseinek közvetlen értékelése elmaradt. Így a felmérések nem adtak kellő, konkrét ösztönzést, tanácsot a további munkához.

- Az értékelés elmaradását nagyon gyorsan "lereagálták" az edzők: "elég a lap kitűltése és határidőre való beküldése, már nem merül fel probléma" - hallottuk a csendes megjegyzést.

Az egyes dobószakágak értékelése:

GERELYHAJÍTÁS:

1. gyak.: "Függőleges felugrás helyből a dobással ellentétes lábról". Sokan vitatják, hogy köze lenne a gerelyhajításhoz. Nehezen mérhető.

2-3. gyak.: Gyakorlati jó speciális gyakorlatok /fekvésből egykezes, nekifutásból kétkezes medicinlabda dobás/.

4. gyak.: Kiváló speciális erőfejlesztő gyakorlat. Felmérésben való alkalmazása rossz, mert a mozgások amplitudóját nem lehetett pontosan meghatározni, így nem mérhető pontosan.

5. gyak.: Hatos ugrás váltott lábbal helyből. Igen jó, hasznos gyakorlat, jól értékelhető, a terhelés hatására jól változik.

6. gyak.: 2000 m síkfutás csak ifiknek volt kötelező. Sajnos !

KALAPÁCSVETÉS:

1. gyak.: Súlyzó felvétele mellig. Igen szükséges és nélkülözhetetlen.

2. gyak.: Szakítás. Kalapácsvetéshez felmérni talán nem olyan indokolt.

3. gyak.: Guggolás. Szükséges, jó gyakorlat, de a kiírásban szükséges a guggolás mértékét is meghatározni /teljes, fél, derékszög, stb./

4. gyak.: Forgatás 6x időre 50-70-90 kg-mal vállon. Kiváló speciális erőfejlesztő gyakorlat. A felmérésben való alkalmazása rossz, mert a mozgások amplitudóját nem lehet pontosan meghatározni, így nem mérhető pontosan.

5. gyak.: Három forgás időre 30-40-50, illetve 25-30-40 kg súllyal. Kiváló speciális erőfejlesztő gyakorlat. A felmérésben való alkalmazása nem indokolt, mint a 4. gyakorlatnál.

6. gyak.: Hatos ugrás váltott lábbal helyből. Igen jó, hasznos gyakorlat, jól értékelhető, a terhelés hatására jól változik.

7. gyak.: Fülessúlyzó dobások 8-12, illetve 8 kg-os súllyal. Nincs mindenütt a központi feltételekhez hasonló fülessúlyzókészlet.

8. gyak.: Dobás kalapáccsal 7.25 - 6 kg, illetve 6 - 5 kg-os szerrel. A nemzetközi élvonal felkészüléséhez jobban illő nehéz kalapáccsal való dobás jobb lett volna. Rendes hosszúsággal 8 /vagy fele hosszúsággal 16/ kg-s szerrel.

SÜLYLŐKES:

1. gyak.: Fekvenyomás. Csipőemelés nélkül.
2. gyak.: Szakítás.
3. gyak.: Guggolás. Szükséges a kiírásban a guggolás mértékét is meghatározni.
4. gyak.: Hatos ugrás váltott lábbal helyből. Mint a kalapácsvetésnél.
5. gyak.: Súlygolyó dobása hátra két kézzel 7.25 - 6 - 5 - 4 kg.
6. gyak.: Súlygolyó dobása előre két kézzel 7.25 - 6 - 5 - 4 kg. Mindkét gyakorlat igen jól jelzi a törzsiszomzat erejét, illetve a pillanatnyi állapotát.
7. gyak.: Hanyattfekvésből felülés időre 15x.
8. gyak.: Hasonfekvésből törzshajlítás hátra időre 15x. Jó erősítő gyakorlatok, mégis a felmérésben való alkalmazásuk hibás, mert a mozgások amplitudóját nehéz pontosan meghatározni, így nem mérhető pontosan.

DISZKOSZVETÉS:

1. gyak.: Fekvenyomás - csipőzés nélkül.
2. gyak.: Szakítás. A diszkoszvetéshez felmérni talán nem olyan indokolt.
3. gyak.: Hatos ugrás váltott lábbal helyből. Mint a kalapácsvetésnél.
4. gyak.: Súlygolyóval dobás diszkoszvetés szerűen helyből és forgással, 3-2 kg. Igen jó technikai előkészítő, rávezető és speciális erősítő gyakorlat. Könnyen és egyszerűen értékelhető az eredmény. De a helyes technikai végrehajtás nélkül "elvész" az eredmény!
5. gyak.: Hanyattfekvésből felülés 15x időre.
6. gyak.: Hasonfekvésből törzshajlítás hátra 15x időre. Véleményem azonos a súlylökés 7-8. gyakorlatánál leírtakkal.
7. gyak.: Ugrópróba: helyből távol páros lábbal,
helyből távol jobb és bal lábbal,
helyből hármastugrás,
6 m-es nekifutással jobb és bal lábbal távolugrás.

Indokolatlannak tartom, hogy egy-egy versenyző dinamikus láberejét hét különböző ugrás alapján lehessen csak megállapítani.

Az 1975. évi felmérésnél tapasztaltak:

- Azokról a versenyzőkről pontos értékelést nem lehet adni, akiknek minimálisan nem volt meg a három felmérése.
- Olyan versenyzők, akiknek több értékelhető felmérése volt, az összehasonlítás alapján ki lehet szűrni az esetleges ingadozásokat.

Túl nagy változás mindig problémát okozott, mert ugyan a fejlődés mértéke nagyon is különböző lehet, de a folyamatos munka esetén igen ritkák a "csodák", a nagy hirtelen kiugrások. Ekkor kellett feltennem a kérdést, hogy : miért ?

1. Nem edzett eddig folyamatosan ?
2. Nem edzett eddig szakszerűen ?
3. Nem voltak biztosítva a körülményei ?
4. Nincs minden rendben iskolai tanulmányaival ?
5. Nem táplálkozik ésszerűen ?
6. Valamilyen családi probléma volt, vagy van ?
7. Beteg volt ?
8. Sérülése van, vagy volt ? stb, stb.

A feltűnő esetekre mindig igyekeztem feleletet kapni, mert a körülmények pontos ismerete ad lehetőséget a helyes értékelésre.

Ezekre a kérdésekre hosszú idő távlatából, egy éves vizsgálat birtokában nem ad mindig hü képet. De mindig finomítja az ember tapasztalatát, csiszolja tudását.

- Megállapítható az, ha valaki nem fejlődött a felmérési eredményekben, melyek magas szintje pedig nélkülözhetetlen a speciális dobószámokban, akkor a versenyeredmények is stagnáltak, vagy csak minimális az előrelépés. Ilyen stagnálás, illetve minimális fejlődés volt megfigyelhető a női gerelyhajító ifi keretnél. A felmérési adatok nem mutattak jelentős előrelépést, ugyanezt mutatja a versenyeredmények alacsony fejlődési szintje. Pedig a dobószámok közül a gerelyhajításban van a legnagyobb, a leglátványosabb fejlődésre lehetőség és példa. Természetesen a várakozás alatti fejlődés problémáira szerettem volna fényt deríteni, hogy hagyományainknak megfelelően szerepeljünk későbbiekben a gerelyhajításban.

A versenyzők többsége pedig igen lelkesen és szorgalmasan dolgozott. Tehát az ők és edzőik megnyugtatója is fontos volt. Néhány esetben orvosi probléma is felmerült. A nehézség megoldása /rendszeres gyógyszeres kezelés/ után, most majd várható a nagy fejlődés, mely talán nem lesz meglepetés.

- A születési rendellenesség okozta fájdalmak megszüntetésére csak műtét volt megoldás. Az operáció jól sikerült, csak a versenyző nem tartotta be maradéktalanul az orvosi utasításokat és így jelentős testsúly többlettel és igen alacsony felmérési szintről indulhat.

Az egyik jelentős fejlődés előtt álló versenyző a másirányú sportmunka közben súlyosan megsérült. A műtét elkerülhetetlen volt. A jelentős visszaesés csak az egyik végtag esetében volt indokolt, mert nem ad magyarázatot a sérült térd arra, hogy a törzs és vállizomzat ereje is jelentősen csökkenjék.

Valóban, vannak olyanok, akik egy-egy sérülést teljes passzivitással "szenvednek" végig. Pedig világos, érthető, hogy ilyenkor nem az egész test beteg. Rengetek példa bizonyítja, hogy egy-egy végtagsérülés ellenére nagyon gyorsan vissza lehet kerülni az élvonalba, ha valaki közben veszi a fáradságot és rendszeresen foglalkoztatja az ép testrészeket.

Már csak azért is, mert a gyógyulás idejét is csökkenti az egész test mozgatása, illetve a másik végtag intenzívebb edzése. Tehát a váratlan sérülések adta "szabadidőt" ajánlatos kihasználni, mert esetleg olyan hiányosságok kiküszöbölése oldható meg a gyógyulás ideje alatt, amire esetleg máskor nincs elég idő.

Közben nem szabad egy aranyigazságról sem megfeledkezni, mert sokakat ez a hamis ösvényre vezethet! Fiatal korban ugyanis a testi növekedés, a biológiai érés következtében még jelentősebb munka nélkül is fejlődik szinte mindenki.

- Nagyon érdekes példa a következő: az egyik versenyző egy-egy felmérés között ugrászerűen fejlődött - ha közben edzőtábor volt. Mert itt szeretett dolgozni, otthon pedig egyedül únja az egyedülállót.

- Egyes versenyzők a felmérésben úgy küzdenek, "harapnak", mint az oroszoknak, míg ugyanerre a versenyeken képtelenek. Csodálatos eredményssorozattal rendelkezett az egyik versenyző a felmérés értékelésekor. Szinte megállás nélkül fejlődött, csak éppen versenyeredményeivel maradt adós. Még az előző évi versenyeredményeinek ötös átlagát sem tudta elérni! Csak később, jóval a versenyszezón után tudtam meg véletlenül, hogy felkészülése az volt, hogy a felmérés számait gyakorolta! Eves viszonylatban nagyszerű fejlődést produkált - például kellene emlitenem fejlődését - a felmérési számokban, csak az a kár, hogy nem azokból rendeznek olimpiai bajnokságot.

- A dobók felmérési tesztjei igen sok adatot tartalmaznak, a gerelyhajítás és a súlylökés kivételével /6-8 db/. Mig a diszkosz 13, a kalapács 15 gyakorlat elvégzését igényelte. Összehasonlításképpen a rúdugróknak 10, míg az összetett versenyzőknek 13 féle követelménynek kellett eleget tenniük egy, illetve két nap alatt.

Az ilyen sok felmérési adat között szinte mindig volt olyan, amelyikben - a gyakorlat természeténél fogva - nem volt jelentős a visszaesés, vagy esetleg minimális fejlődés volt kimutatható. Ezekre előszeretettel hivatkoztak az edzők is, ha védtek tanítványaikat. Ezért nem is közöltem a cikkben adatokat, hanem inkább a tapasztalatokat, a kirívó példákat igyekeztem elmondani.

Természetesen az évvégi ranglisták eredményei, a versenyeredmények a felmérési adatokkal párhuzamba állítva, már igen sokat mutatnak, mondanak, sőt utólag vádolnak is.

- Volt olyan versenyző a felmérésen, akit a 2000 m folyamatos lefutása közben látomásos és halálfélelem gyötört.

- Néhány versenyző közepes eredményeket ért el a központi felmérésen. A következő otthoni felmérésen ugrásszerű javulást hozott, majd az ismételt központi felmérés az előzőekkel majdnem azonosakat. Mi lehet az oka a nagy ingadozásnak? Ezen töröm a fejem és teszem fel a kérdéseket:

- a./ biztos lámpalázás Budapesten,
- b./ nem jók a központi felmérés feltételei,
- c./ nehezebbek a szerek,
- d./ hosszabb a pálya,
- e./ nem pontosak a versenyórák, stb, stb.?

- Egyáltalán nem szimpatikus vonás egy versenyzőtől, ha szimulál egy sérülést, esetleg valami átlátszó kifogást keres, ha valami nem megy neki! Becsületesebb, ha azt mondja, hogy még soha nem csináltam, majd igyekszem megtanulni, bepótolni!

Néhány megjegyzés a felmérési adatokhoz:

- 1./ A dobószámokra általában és speciálisan jellemző, könnyen, egyszerűen felmérhető, jól érzékelhető próbaszámokat igyekeztünk csak meghagyni.
- 2./ A kialakult, rendszeresen felmért gyakorlatanyag, illetve adat nélkül nem lehet megfelelő tapasztalatokat szerezni.
- 3./ Az egyes versenyszámokra és időszakokra jellemző mutatók megalkotásához igen sok precíz és korrekt felmérési adat szükséges.
- 4./ A felmérési gyakorlatoknak könnyen felmérhetőeknek, jól összehasonlíthatóknak és értékelhetőeknek kell lenniük.
- 5./ Az egyes versenyzők felmérési adatai könnyen hozzáférhetőek, értékelhetőek legyenek, a válogatott kerettagoké központilag nyilvántartottak. Az edzők pedig a felméréstől számított két héten belül értékelve kézhez kapják.

Hiszem azt, hogy a tapasztalatok leírása tanulságokkal szolgált. Remélem, hogy a versenyzők-edzők megértik, hogy a felmérés az olyan segédeszköz, amely megkönnyíti és gyorsabbá teszi a fejlődést.

Csutka István

A budapesti középiskolás fedettpályás versenyek eredményei

Olimpiai Csarnok, 1975. november 22-23.

60 m síkfutás:

Szaktanuló fiatalok:

1. MÜM 14. sz.	/Csonka, Vásári, Varga/	22.97	össz.
2. 24. sz. Szaktan.K.isk.	/Kállósi, Balázs, Knyazovitzki/	23.40	"
3. 17.sz.ITSK	/Kónya, Botos, Hajdár/	23.52	"
4. 21.sz. ITSK	/Kiss, Bánhidi, Németh/	23.74	"
5. 9.sz. ITSK	/Csjef, Rácz, Pethő/	23.98	"

6. 29.sz.ITSK	/Varga, Imre, Móré/	24.02	össz.
7. 8. sz. ITSK	/Kanai, Kalcsó, Juhász/	24.04	"
8. 13.sz. Szakmunk.	/Kurucz, Juhász, Magda/	24.11	"
9. 26. sz. Ip. Szakmunk.	/Szabó, Sinka, Sulider/	24.61	"
10. 34. sz. Szakm.képző	/Eisenbaefer, Rápa, Mariszka/	24.90	"
11. 27.sz. ITSK	/Márcinkovics, Román, Moldicz/	24.94	"
12. Békés Olasz Szakm.	/Veres, Fejes, Kámány/	25.18	"
13. 2.sz. B.A.Szakmk.	/Pető, Szabó, Dézsik/	26.32	"
14. 30 sz. Szakm.I.	/Szeder, Barna, Németh/	26.61	"

Szakmunkástanuló férfi ifjúságiak:

1. 13.sz. Szakm.Int.	/S.Nagy, Zólyomi, Mladoniczki/	23.12	össz.
2. 8.sz. Ip. Szakm.Int.	/Czagány, Deák, Sallai/	23.30	"
3. 9. sz. ITSK	/Illés, Szaszko, Fodor/	23.60	"
4. 27.sz. Iparit.Int.	/Prikkel, Kun, Hegedüs/	24.01	"
5. 29.sz. Ipari Szakm.Int.	/Kemes, Kolonics, Ridinger/	24.03	"
6. 2.sz. Bondos András SZMK	/Zsindely, Csepcsány, Kovács/	24.03	"
7. 30 sz. Szakm.Int.	/Ferenczfi, Kaminszky, Gonda/	24.07	"
8. 24. sz. Szakmunk.I.	/Kiss, Koletár, Balogh/	24.13	"
9. 36. sz. Ip. Szakmunk.Int.	/Horváth, Nagy, Várallyay/	24.58	"
10. 34.sz. Szakmunk.Int.	/Bugyi, Száko, Szilágyi/	25.36	"
11. 17.sz.ITSK	/Förgő, Baranyai, Horváth/	25.57	"

Középiskolás fiú serdülők:

1. Ságvári E.gyak.isk.	/Sipos, Kereszty, Hoffmann/	22.61	össz.
2. Vasutgép.szakk.	/Deme, Simovics, Vadas/	22.86	"
3. ELTE Radnóti g.	/Héder, Süle, Farkas/	22.99	"
4. Egressy szak.i.	/Mosonyi, Kiss, Dézsi/	23.01	"
5. Thán szakk.isk.	/Szalay, Tafferner, Kovács/	23.02	"
6. Szinyei Merse gimn.	/Márkus, Hajdú, Lugori/	23.04	"
7. Közl.gép.szakk.Gépj.m.	/Kázmér, Eszes, Gyenge/	23.08	"
8. Latinka szakk.isk.	/Darázs, Szőke, Gyenes/	23.35	"
9. Petrik vegyip.szakk.	/Lódi, Szabó, Simon/	23.50	"
10. ELTE Apáczai gimn.	/Fekete, Mészáros, Fentor/	23.71	"
11. Könyves K.gimm.	/Jurácsik, Sinkó, Tamási/	23.76	"
12. I.László gimn.	/Szabó, Verbai, Scheiling/	23.83	"
13. Teleki B.gimm.	/Csizmarik, Pázmándy, Ridács/	24.15	"
14. Táncsics M.gimm.	/Nagy, Szócska, Hámori/	24.20	"
15. Ihász D.gimm.	/Dobos, Horváth, Pelikán/	24.39	"
16. Jedlik gimn.	/Németh, Lazurár, Szentesi/	24.42	"
17. Ásztalos J.szakk.	/Nagy E., Nagy J., Balázs/	24.48	"
18. Árpád gimn.	/Poszmik, Nagy, Havasi/	24.55	"
19. I.István szakk.	/Gódor, Tóth K., Brigán/	24.58	"
20. Fáy szakk.isk.	/Latka, Csabajszki, Pigniczky/	24.69	"
21. Kiliány Gy.gimm.	/Sétáló, Csillag, Krisztics/	24.84	"
22. Széchenyi Nyomdaip.	/Soós, Fekete, Tóth/	24.88	"
23. Martos F. gimn.	/Ott. Ditrói, Szabó/	25.09	"
24. Irinyi J.gimm.	/Kada, Knuk, Szentirmai/	26.09	"
25. Budai N.Antal g.	/Dobó, Koch, Gomdai/	27.21	"
26. II.Rákóczi közg.szakk.	/Dikter, Rétfalvi, Nagy/	27.26	"

Középiskolás férfi ifjúságiak:

1. Szinyei M.gimm.	/Tremmel, Bálint, Fábán/	22.45	össz.
2. Egressy G.szakk.	/Vertelics, Kóhalmi, Beniczki/	22.49	"
3. Kilián Gy.gimm.	/Kaposi, Bankós, Szántó/	22.74	"
4. Ságvári E.gyak.isk.	/Kovács S., Kovács P., Borny/	22.90	"
5. Vasutgép. szakk.	/Kevei, Suba, Lengyel/	22.96	"
6. Ihász D.gimm.	/Tóth II., Horváth, Dobos/	22.99	"
7. Közl.Szakk.Gépjárm.	/Szakács, Radványi, Lupták/	23.07	"
8. Latinka S.szakk.	/Hajdú, Nikolopulosz, Kelemen/	23.12	"
9. ELTE Radnóti gimn.	/Bágyi, Miskei, Kovács/	23.13	"
10. I.László gimn.	/Mező, Mezőhegyi, Járomi/	23.21	"
11. ELTE Apáczai g.	/Csondor, Svendor, Gerván/	23.26	"
12. Budai N.A.gimm.	/Molnár, Szamos, Szél/	23.27	"
13. Árpád gimn.	/Pataki, Balogh, Ujlaki/	23.35	"
14. I.István szakk.	/Gál, Veres, Faragó/	23.38	"
15. Petőfi gimn.	/Hortobágyi, Veszil, Számedli/	23.44	"
16. Ép.ip.szakk.	/Mihály, Szabadszállási, Szántó/	23.46	"
17. Martos F.gimm.	/Gábor, Balogh, Verőczei/	23.56	"

/folytatjuk/

Havonta jelenik meg az ATLÉTIKA. Szerkesztőség: 1143 Budapest, Dózsa György u 1-3, Magyar Atlétikai Szövetség. Előfizetés bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál /KHI, Budapest, V. József Nádor tér 1., postacím: 1900 Budapest/ közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy évre: 48 Ft, egyes szám ára 4.50 Ft. Számonként kapható még /február 5-ig/: Sportpropaganda, 1051 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38. /Február 6-tól pedig 1061 Budapest, Népköztársaság útja 6./

REVIEWS

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

Subscription prices: Five dollars per annum in advance. Single copies, fifteen cents. Payment in advance. All communications should be addressed to the Editor, The Journal of the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610. Second-class postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices. Postmaster: Send address changes in advance.

Copyright, 1964, by American Medical Association. All rights reserved. Printed at the University of Chicago Press, Chicago, Ill. 60637. Printed on acid-free paper.

The Journal of the American Medical Association is a weekly publication of the American Medical Association. It is a peer-reviewed journal that publishes original research, clinical reports, and reviews. The journal is published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610.

The Journal of the American Medical Association is a weekly publication of the American Medical Association. It is a peer-reviewed journal that publishes original research, clinical reports, and reviews. The journal is published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610.

1964

Volume 187, Number 1

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610. Printed at the University of Chicago Press, Chicago, Ill. 60637. Printed on acid-free paper.

FELHÍVÁS

SPORTSZERŰSÉGI DÍJ ADOMÁNYOZÁSÁHOZ

JAVASLATOK MEGTÉTELÉRE

Az MTS Országos Tanácsa és a Magyar Ujságírók Országos Szövetsége által 1967. évben alapított Sportszerűségi Díjat a kiemelkedően sportszerű magatartást tanúsító sportemberek (versenyzők, diáksportolók, sportvezetők, edzők, testnevelőtanárok, játékvezetők, társadalmi aktívák stb.) vagy sportkollektívák (sportegyesületek, diáksportkörök, szakosztályok, csapatok, együttesek stb.) erre irányuló javaslat alapján ez évben is elnyerhetik.

A testnevelési és sportszervezetek a területileg illetékes testnevelési és sporthivatalok, a magánszemélyek pedig közvetlenül vagy a sportsajtó útján tehetnek írásban indokolt javaslatot, amelyet az OTSH sajtó és tájékoztatási önálló csoportjához (1054 Budapest, Rosenberg hp. u. 1. sz.) kell beküldeni.

1975. évtől kezdődően az Oktatási Minisztérium is bekapcsolódik a sportszerű magatartás ösztönzésébe. Az oktatási intézmények megindokolt javaslataikat a területileg illetékes művelődésügyi szakigazgatási szervhez küldhetik, amely azokat az Oktatási Minisztérium testnevelési és sport önálló osztályához (1055 Budapest, Szalay u. 10-14. sz.) továbbítja.

A beérkezett javaslatokat társadalmi bizottság bírálja el, amely egyuttal dönt az adományozható díjak, plakettek és jutalmak számáról is.

Az 1975. évi Sportszerűségi Díjra a javaslatoknak legkésőbb 1976. január 15-ig kell beérkezniük a fenti címekre.

az OTSH
igazgatási és tájékoztatási főosztálya

az OM
testnevelési és sport önálló
osztálya

a Magyar Ujságírók Országos
Szövetségének elnöksége